

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1073/2000

2002/EØS/23/17

av 19. mai 2000

om endring av rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 331/2000⁽²⁾, særlig artikkel 13 annet strekpunkt, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2092/91 bør muligheten for å bruke mikroorganismer til aktivering av kompost utvides til å omfatte bruk av organismer som kan forbedre jordens allmenne tilstand og tilgjengeligheten av næringsstoffer i jorden eller i avlingene. Det er også nødvendig å utelukke alle genmodifiserte mikroorganismer fra slik bruk, og å bringe bestemmelsene om bruk av husdyrgjødsel i samsvar med tilsvarende bestemmelser i del B nr. 7 i nevnte vedlegg.
- 2) Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 7 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 2092/91 har visse medlemsstater oversendt opplysninger for å få tilføyd visse produkter i vedlegg II, eller for å få endret visse bestemmelser i samme vedlegg.
- 3) Endringene i vedlegg II gjelder produkter som før vedtakelsen av forordning (EØF) nr. 2092/91 var i vanlig bruk, i samsvar med det praktiske regelverk for økologisk landbruk som anvendes i Fællesskapet, og de er derfor i samsvar med bestemmelsene i artikkel 7 nr. 1a i nevnte forordning. For enkelte av disse produktene haster endringene med tanke på den kommende vekstsesongen.
- 4) Det har vist seg at glyserol, silisiumdioksid og 2-propanol er av avgjørende betydning for tilberedning av visse næringsmidler. Disse produktene kan derfor oppføres i vedlegg VI samtidig som det tas hensyn til kravene i artikkel 2 i kommisjonsforordning (EØF) nr. 207/93⁽³⁾, endret ved forordning (EF) nr. 345/97⁽⁴⁾, om fastsettelse av innholdet i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91.

- 5) Det er nødvendig å klargjøre i de «generelle prinsippene» i vedlegg VI at røyking er en god tatt metode for tilberedning av næringsmidler fra økologisk produksjon.
- 6) Bestemmelsene i vedlegg VI om genmodifiserte organismer og produkter avledet av slike organismer må bringes i samsvar med det alminnelige forbud som er god tatt innenfor rammen av rådsforordning (EF) nr. 1804/1999⁽⁵⁾.
- 7) For visse produkter bør det foretas mindre tekniske eller redaksjonelle endringer. Det bør også foretas visse redaksjonelle endringer for å ta hensyn til endringene i forordning (EF) nr. 1804/1999.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nevnt i artikkel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg I, II og VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den sjuende dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Den får umiddelbart anvendelse. Bestemmelsene i del «A. VEKSTER OG VEGETABILSKE PRODUKTER» nr. 2.1 og 2.2 i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2092/91 får likevel anvendelse fra 24. august 2000.

Produktet «beinkull», oppført i del A i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91, kan før ikrafttredelsesdatoen for denne forordning fortsatt brukes på tidligere gjeldende vilkår til nåværende lagre er tømt, men ikke lenger enn til 30. september 2000.

Produktet «kalsiumkarbonater», oppført i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91, som underlegges strengere vilkår enn dem som gjaldt før ikrafttredelsesdatoen for denne forordning, kan fortsatt brukes på tidligere gjeldende vilkår til nåværende lagre er tømt, men ikke lenger enn til 30. september 2000.

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 119 av 20.5.2000, s. 27, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 110/2001 av 28. september 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. 60 av 6.12.2001, s. 18.

⁽¹⁾ EFT L 198 av 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 48 av 19.2.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 25 av 2.2.1993, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 58 av 27.2.1997, s. 8.

⁽⁵⁾ EFT L 222 av 24.8.1999, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 19. mai 2000.

For Kommissionen
Franz FISCHLER
Medlem av Kommissionen

VEDLEGG

I. I vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2092/91 skal nr. 2 i del «A. VEKSTER OG VEGETABILSKE PRODUKTER» lyde:

- «2.1. Jordbunnens fruktbarhet og den biologiske aktivitet skal opprettholdes eller forbedres først og fremst ved:
- dyrking av belgvekster, grønn gjødsel eller vekster med dype røtter innenfor en egnet flerårig vekstskifteplan,
  - iblanding av husdyrgjødsel fra økologisk husdyrhold i samsvar med bestemmelsene og begrensningene i del B nr. 7.1 i dette vedlegg,
  - iblanding av annet organisk materiale, kompostert eller ukompostert, produsert i driftsenheter som drives i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.
- 2.2. Andre tilskudd av organisk gjødsel eller mineralgjødsel nevnt i vedlegg II kan unntaksvis anvendes dersom:
- det ikke er mulig å gi tilstrekkelig næring til de vekster som inngår i vekstskifteplanen eller å forbedre jorden med de metoder som er oppført i foregående nummer bokstav a), b) og c),
  - med hensyn til produktene i vedlegg II knyttet til husdyrgjødsel og/eller dyreekskrementer: disse produktene kan brukes sammen med husdyrgjødsel nevnt i nr. 2.1 bokstav b) bare dersom begrensningene nevnt i del B nr. 7.1 i dette vedlegg overholdes.
- 2.3. For å aktivere komposten kan det benyttes egnede preparater på basis av vekster eller mikroorganismer som ikke er genmodifisert i henhold til artikkel 4 nr. 12. Preparater kalt «biodynamiske preparater» av steinmel, husdyrgjødsel eller vekster kan også anvendes til formålene nevnt under dette nummer eller nr. 2.1.
- 2.4. Egnede preparater av mikroorganismer som ikke er genmodifisert i henhold til artikkel 4 nr. 12 og som er tillatt i vanlig landbruk i den berørte medlemsstat, kan brukes til å forbedre jordens allmenne tilstand eller tilgjengeligheten av næringsstoffer i jorden eller i avlingene, når behovet for slik bruk er anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten.»

II. I vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91 gjøres følgende endringer:

- I del «A. GJØDSEL OG JORDFORBEDRINGSMIDLER» gjøres følgende endringer:
  - Det innledende leddet mellom overskriften og tabellen skal lyde:

«Alminnelige vilkår for alle produkter:

    - brukes bare i samsvar med bestemmelsene i vedlegg I,
    - brukes bare i samsvar med bestemmelsene i lovgivningen om markedsføring og bruk av de berørte produkter som gjelder for vanlig landbruk i den medlemsstat der produktet brukes.»
  - I tabellen, under «Følgende produkter eller biprodukter av animalsk opprinnelse», utgår produktet «beinkull».
  - I tabellen skal bestemmelsene om oppføring av «Kaliumsulfat inneholdende magnesiumsulfat» lyde:

Betegnelse	Beskrivelse, krav til sammensetning, bruksvilkår
«Kaliumsulfat som muligens inneholder magnesiumsulfat	Produkt framstilt av kaliumråsalt ved en fysisk ekstraksjonsprosess og som muligens inneholder magnesiumsulfat Behov anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten»

- I del «B. VERNEMIDLER» gjøres følgende endringer i tabellene under «1. Plantevernmidler»:
  - I tabellen med overskriften «1. Stoffer av vegetabilsk eller animalsk opprinnelse» skal bestemmelsene om oppføring av «Azadiraktin utvunnet av *Azadirachta indica*» lyde:

Betegnelse	Beskrivelse, krav til sammensetning, bruksvilkår
«Azadiraktin utvunnet av <i>Azadirachta indica</i>	Plantevernmiddel Behov anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten»

- b) I tabellen med overskriften «III. Stoffer som skal brukes i feller og/eller dispensere» skal bestemmelsene om oppføring av «Feromoner» lyde:

Betegnelse	Beskrivelse, krav til sammensetning, bruksvilkår
«Feromoner	Lokkestoff: forstyrrer den seksuelle atferden Bare i feller og dispensere»

- c) I tabellen med overskriften «IV. Andre stoffer som tradisjonelt brukes i økologisk landbruk» skal bestemmelsene om oppføring av «Svovelpolysulfid (kalsiumpolysulfid)» lyde:

Betegnelse	Beskrivelse, krav til sammensetning, bruksvilkår
«Svovelpolysulfid (kalsiumpolysulfid)	Soppdrepende middel, insektmiddel, middmiddel Behov anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten»

III. I vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 gjøres følgende endringer:

1. Første punktum i tredje ledd i delen med overskriften «Generelle prinsipper» skal lyde:

«Henvisning til en ingrediens i del A og C eller til et teknisk hjelpestoff i del B fritar ikke fra forpliktelsen til, ved anvendelse av en tilberedningsmetode som røyking og bruk av en ingrediens eller et teknisk hjelpestoff, å overholde gjeldende fellesskapsregelverk og/eller nasjonal lovgivning som er forenlig med traktaten, eller, i mangel av slikt regelverk eller slik lovgivning, prinsippene for god framstillingspraksis for næringsmidler.»

2. I del A gjøres følgende endringer:

- a) Overskriften skal lyde:

«DEL A — INGREDIENSER SOM IKKE ER AV LANDBRUKSOPPRINNELSE (NEVNT I ARTIKKEL 5 NR. 3 BOKSTAV c) OG ARTIKKEL 5 NR. 5a BOKSTAV d) I FORORDNING (EØF) NR. 2092/91)»

- b) I tabellen skal bestemmelsene om oppføring av «E 170 Kalsiumkarbonater» lyde:

Betegnelse	Særlige vilkår
«E 170 Kalsiumkarbonater	All tillatt bruk unntatt farging»

- c) I tabellen innsettes følgende produkt og tilhørende særlige vilkår etter «E 416 Karayagummi»:

Betegnelse	Særlige vilkår
«E 422 Glyserol	Planteekstrakter»

- d) I tabellen skal bestemmelsene om oppføring av «E 516 Kalsiumsulfat» lyde:

Betegnelse	Særlige vilkår
«E 516 Kalsiumsulfat	Bærer»

- e) I tabellen innsettes følgende produkt og tilhørende særlige vilkår etter «E 524 Natriumhydroksid»:

Betegnelse	Særlige vilkår
«E 551 Silisiumdioksid	Antiklumpemiddel for urter og krydder»

- f) I underavsnittet «A.4 Mikroorganismekulturer» utgår ii).

3. I del B gjøres følgende endringer:

- a) Overskriften skal lyde:

«DEL B — TEKNISKE HJELPESTOFFER OG ANDRE PRODUKTER SOM KAN BRUKES VED BEARBEIDING AV ØKOLOGISK PRODUSERTE INGREDIENSER AV LANDBRUKSOPPRINNELSE, NEVNT I ARTIKKEL 5 NR. 3 BOKSTAV d) OG ARTIKKEL 5 NR. 5a BOKSTAV e) I FORORDNING (EØF) NR. 2092/91»

- b) I tabellen innsettes følgende produkt og tilhørende særlige vilkår etter «Svovelsyre»:

Betegnelse	Særlige vilkår
«Isopropylalkohol (2-propanol)	Under krystalliseringsprosessen ved framstilling av sukker Under overholdelse av bestemmelsene i direktiv 88/344/EØF, sist endret ved direktiv 97/60/EF Kan brukes bare til 31.12.2006»

- c) Teksten i slutten av avsnittet med overskriften «Mikroorganismekulturer og enzympreparater» skal lyde:

«Mikroorganismekulturer og enzympreparater:

Enhver mikroorganismekultur og ethvert enzympreparat som er i vanlig bruk som teknisk hjelpestoff ved bearbeiding av næringsmidler, med unntak av genmodifiserte mikroorganismer i henhold til artikkel 2 nr. 2 i direktiv 90/220/EØF, og med unntak av enzymer framstilt av genmodifiserte organismer i henhold til artikkel 2 nr. 2 i direktiv 90/220/EØF.»

4. I del C underavsnitt C.2.2. skal oppføringen av «Betesukker» lyde:

«Betesukker, bare fram til 1.4.2003».

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1437/2000

2002/EØS/23/18

av 30. juni 2000

om endring av del C i vedlegg VI til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —
med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1073/2000⁽²⁾, særleg artikkel 5 nr. 8 og artikkel 13,

med tilvising til kommisjonsforordning (EØF) nr. 207/93 av 29. januar 1993 om fastsettelse av innholdet i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler og om fastsettelse av nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i artikkel 5 nr. 4 i nevnte forordning⁽³⁾, endra ved forordning (EF) nr. 345/97⁽⁴⁾, særleg artikkel 3 nr. 5, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I artikkel 5 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 2092/91 er det fastsett at ingrediensar av landbruksopphav kan takast med i del C i vedlegg VI berre dersom det er påvist at desse ingrediensane er av landbruksopphav og at dei ikkje vert produserte i tilstrekkelege mengder i Fællesskapet i samsvar med reglane i artikkel 6, eller at dei ikkje kan importerast frå tredjestatar i samsvar med reglane i artikkel 11.
- 2) Visse medlemsstatar har, i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 3 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 207/93, meldt frå til dei andre

medlemsstatane og Kommisjonen om kva løyve dei har gjeve til bruk av visse ingrediensar av landbruksopphav som i dag ikkje er tekne med i del C i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91. Det har synt seg at muskatnøtt, visse peparartar og blandingar av desse, saflor, blandingar av visse etande vegetabiliske produkt med farge- og smaksegenskapar, røykt koriander og kirsebærbrennevin ikkje er tilgjengelege frå økologisk produksjon. Difor bør desse produkta takast med i del C i vedlegg VI til den førnemnde forordninga.

- 3) Disse tiltaka bør gjerast så snart som råd er, då det for visse produkt ikkje lenger er mogleg å lengje dei nasjonale løyva som er nemnde i artikkel 3 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 207/93.
- 4) Av omsyn til klarleiken bør heile teksta i del C i vedlegg VI bytast ut.
- 5) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som er nemnt i artikkel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 —

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Del C i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 vert bytt ut med vedlegget til denne forordninga.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde sjuande dagen etter at ho er kunnngjord i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 30. juni 2000.

For Kommisjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunnngjord i EFT L 161 av 1.7.2000, s. 62, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 110/2001 av 28. september 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. 60 av 6.12.2001, s. 18.

⁽¹⁾ TEF L 198 av 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ TEF L 119 av 20.5.2000, s. 27.

⁽³⁾ TEF L 25 av 2.2.1993, s. 5.

⁽⁴⁾ TEF L 58 av 27.2.1997, s. 38.

VEDLEGG

«DEL C — INGREDIENSER AV LANDBRUKSOPPRINNELSE SOM IKKE ER ØKOLOGISK PRODUSERT, NEVNT I ARTIKKEL 5 NR. 2 I FORORDNING (EØF) NR. 2092/91

C.1. Ubearbejdede vegetabiliske produkter, samt avledede produkter framstilt ved prosesser nevnt i definisjon nr. 2 bokstav a) i innledningen til dette vedlegg:

C.1.1. Spiselige frukter, nøtter og frø:

Vestindisk kirsebær	<i>Malpighia punicifolia</i>
Eikenøtter	<i>Quercus spp.</i>
Kasjunøtter	<i>Anacardium occidentale</i>
Kolanøtter	<i>Cola acuminata</i>
Bukkehornkløver	<i>Trigonella foenum-graecum</i>
Stikkelsbær	<i>Ribes uva-crispa</i>
Pasjonsfrukt	<i>Passiflora edulis</i>
Papaya	<i>Carica papaya</i>
Pinjekjerner	<i>Pinus pinea</i>
Bringebær (tørkede)	<i>Rubus idaeus</i>
Rødrips (tørkede)	<i>Ribes rubrum</i>

C.1.2. Spiselige kryddere og urter:

Allehånde	<i>Pimenta dioica</i>
Kardemomme	<i>Fructus cardamomi (minoris) (malabariensis)</i>
	<i>Elettaria cardamomum</i>
Kanel	<i>Cinnamomum zeylanicum</i>
Kryddernellik	<i>Syzygium aromaticum</i>
Ingefær	<i>Zingiber officinale</i>
Muskatnøtt	<i>Myristicia fragrans</i> , bare til 31.12.2000
Grønn pepper	<i>Piper nigrum</i> , bare til 30.4.2001
Peruviansk pepper	<i>Schinus molle</i> L.
Pepperrotfrø	<i>Armoracia rusticana</i>
Galanga	<i>Alpinia officinarum</i>
Saflor	<i>Carthamus tinctorius</i>
Brønnkarse	<i>Nasturtium officinale</i>

C.1.3. Diverse:

Alger, herunder tang og tare, som er tillatt i konvensjonell næringsmiddelproduksjon

C.2. Vegetabiliske produkter bearbejdet ved prosesser nevnt i definisjon nr. 2 bokstav b) i innledningen til dette vedlegg:

C.2.1. Fettstoffer og oljer, også raffinerte, men ikke kjemisk modifiserte, framstilt av andre planter enn:

Kakao	<i>Theobroma cacao</i>
Kokos	<i>Cocos nucifera</i>
Oliven	<i>Olea europaea</i>
Solsikke	<i>Helianthus annuus</i>

C.2.2. Sukker, stivelse og andre produkter fra korn og rotknoller:

Betesukker, bare til 1.4.2003
Fruktose
Rispir
Tynt usyret brød
Risstivelse og stivelse av voksaktig mais som ikke er kjemisk modifisert

C.2.3. Diverse

Karri bestående av:

— Koriander	<i>Coriandrum sativum</i>
— Sennep	<i>Sinapis alba</i>
— Fennikel	<i>Foeniculum vulgare</i>
— Ingefær	<i>Zingiber officinale</i>

Røkt koriander *Coriandrum sativum*, bare til 31.12.2000

Erteprotein *Pisum spp.*

Rom: utelukkende framstilt av sukkerrørsaft

Kirsebærbrennevin framstilt av de frukter og aromaer som er nevnt i avsnitt A.2 i dette vedlegg

Blandinger av vegetabiliske produkter som er tillatt i konvensjonell næringsmiddelproduksjon, og som gir farge- og smaksegenskaper til konfekt, bare til framstilling av «Gummibärchen» (sur vingummi) og bare til 30.9.2000

Blandinger av følgende peppere: *Piper nigrum*, *Schinus molle* og *Schinus terebinthifolium*, bare til 31.12.2000

C.3. Animalske produkter:

Vannorganismer som ikke stammer fra akvakultur, og som er tillatt i konvensjonell næringsmiddelproduksjon

Kjernemelkpulver

Gelatin

Honning

Laktose

Mysepulver «*herasuola*»

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 2020/2000

2002/EØS/23/19

av 25. september 2000

om endring av forordning (EØF) nr. 207/93 om fastsettelse av innholdet i vedlegg VI til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 og om endring av del C i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1437/2000⁽²⁾, særlig artikkel 5 nr. 7 og 8 og artikkel 13, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I kommisjonsforordning (EØF) nr. 207/93⁽³⁾, sist endret ved forordning (EF) nr. 345/97⁽⁴⁾, er innholdet i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 og gjennomføringsregler for forordningens artikkel 5 nr. 4 fastsatt.
- 2) Reglene for gjennomføring av ordningen for medlemsstatenes midlertidige tillatelser i henhold til artikkel 5 nr. 3 bokstav b) og artikkel 5 nr. 5a bokstav b) i forordning (EØF) nr. 2092/91, som er fastsatt i artikkel 3 i forordning (EØF) nr. 207/93, må revideres for å ta hensyn til visse vanskeligheter som medlemsstatene er stilt overfor.
- 3) Det har vist seg at visse produkter i del C i vedlegg VI er tilgjengelige fra økologisk landbruk i tilstrekkelige mengder i Fællesskapet. Disse produktene bør derfor utelates fra del C i vedlegg VI.
- 4) Det bør tillates en overgangsperiode for visse konvensjonelle produkter som er trukket tilbake, slik at eksisterende lagre kan brukes og industrien tilpasses de nye kravene.
- 5) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nevnt i artikkel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Artikkel 3 i forordning (EØF) nr. 207/93 skal lyde:

«Artikkel 3:

1. Så lenge en ingrediens av landbruksopprinnelse ikke er oppført i del C i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91, kan den brukes i samsvar med unntaket fastsatt i artikkel 5 nr. 3 bokstav b) og artikkel 5 nr. 5a bokstav b) i nevnte forordning forutsatt at

- a) den næringsdrivende har gitt vedkommende myndighet i medlemsstaten alle nødvendige bevis for at den aktuelle ingrediensen oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 5 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 2092/91,
- b) vedkommende myndighet i medlemsstaten i samsvar med kravene i artikkel 5 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 2092/91 midlertidig har tillatt bruk av ingrediensen i et tidsrom på høyst tre måneder etter å ha fått bekreftet at den næringsdrivende har tatt de nødvendige kontakter med de øvrige leverandører i Fællesskapet for å forsikre seg om at aktuelle ingredienser som oppfyller vedkommende kvalitetskrav, ikke er tilgjengelige; medlemsstaten kan med forbehold for bestemmelsene i nr. 6 forlenge tillatelsen høyst tre ganger, hver gang med et tidsrom på sju måneder,
- c) det ikke er truffet beslutning i samsvar med bestemmelsene i nr. 4 eller 6 om at en tillatelse som er gitt for den aktuelle ingrediensen, skal tilbakekalles.

2. Dersom det er gitt tillatelse som nevnt i nr. 1, skal medlemsstaten omgående underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om

- a) datoen da tillatelsen ble gitt og, ved forlengelse av tillatelsen, datoen da den første tillatelsen ble gitt,
- b) navnet, adressen, telefonnummeret og eventuelt telefaksnummeret og e-postadressen til innehaveren av tillatelsen; navnet og adressen til kontaktpunktet hos myndigheten som gav tillatelsen,
- c) navnet på og om nødvendig en nøyaktig beskrivelse av og kvalitetskravene som gjelder for den aktuelle ingrediensen av landbruksopprinnelse,
- d) typen produkter som den ønskede ingrediensen er nødvendig for framstillingen av,

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 241 av 26.9.2000, s. 39, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 110/2001 av 28. september 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. 60 av 6.12.2001, s. 18.

⁽¹⁾ EFT L 198 av 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 161 av 1.7.2000, s. 62.

⁽³⁾ EFT L 25 av 2.2.1993, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 58 av 27.2.1997, s. 38.

- e) de mengder som kreves, og en begrunnelse for dette,
- f) årsakene til knappheten og hvor lenge denne forventes å vare,
- g) datoen da medlemsstaten oversender denne underretningen til de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen.

Kommisjonen og/eller medlemsstatene kan gjøre disse opplysningene tilgjengelige for offentligheten.

3. Dersom kommentarer en medlemsstat har framlagt for Kommisjonen og medlemsstaten som gav tillatelsen, viser at ingrediensen er tilgjengelig i knapphetsperioden, skal medlemsstaten vurdere å tilbakekalle tillatelsen eller å redusere dens gyldighetstid, og den skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om tiltakene den har truffet eller vil treffe, innen 15 dager fra den dagen den mottok opplysningene.

4. På anmodning fra en medlemsstat eller på Kommisjonens initiativ skal saken framlegges for komiteen nevnt i artikkel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 for behandling. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 kan det besluttes at tillatelsen skal tilbakekalles eller at dens gyldighetstid skal endres, eller eventuelt at den aktuelle ingrediensen skal oppføres i del C i vedlegg VI.

5. I tilfelle forlengelse som nevnt i nr. 1 bokstav b) får framgangsmåtene i nr. 2 og 3 anvendelse.

6. Dersom en medlemsstat ønsker å sikre at en ingrediens fra konvensjonell produksjon fortsatt kan brukes etter den tredje forlengelsen av tillatelsen som nevnt i nr. 1 bokstav b), skal medlemsstaten sammen med

underretningen om den tredje forlengelsen av en tillatelse som er gitt, framlegge en anmodning om at ingrediensen oppføres i del C i vedlegg VI. Så lenge det ikke har trådt i kraft noen beslutning etter framgangsmåten i artikkel 14 om å oppføre ingrediensen i del C i vedlegg VI eller tilbakekalle tillatelsen, kan medlemsstaten fortsette å forlenge tillatelsen for påfølgende tidsrom på sju måneder idet det tas hensyn til vilkårene i nr. 1, 2 og 3.»

Artikkel 2

Del C i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 erstattes med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 3

Følgende vegetabiliske produkter kan brukes på samme vilkår som produkter som står oppført i del C i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91, i opptil seks måneder fra den forordnings ikrafttredelse:

vestindiske kirsebær (*Malpighia puniceifolia*), kasjunøtter (*Anacardium occidentale*), bukkehornkløver (*Trigonella foenum-graecum*), papaya (*Carica papaya*), pinjekjerner (*Pinus pinea*), allehånde (*Pimenta dioica*), kardemomme (*Fructus cardamomi (minoris) (malabariensis) Elettaria cardamomum*), kanel (*Cinnamomum zeylanicum*), kryddernellik (*Syzygium aromaticum*), ingefær (*Zingiber officinale*), karri bestående av: koriander (*Coriandrum sativum*), sennep (*Sinapis alba*), fennikel (*Foeniculum vulgare*), ingefær (*Zingiber officinale*) samt fettstoffer og oljer, også raffinerte, men ikke kjemisk modifiserte, fra palme, raps, saflortistel, sesam og soya.

Artikkel 4

Denne forordning trer i kraft den sjuende dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 25. september 2000.

For Kommisjonen
Franz FISCHLER
Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

«DEL C. INGREDIENSER AV LANDBRUKSOPPRINNELSE SOM IKKE ER ØKOLOGISK PRODUSERT, NEVNT I ARTIKKEL 5 NR. 4 I FORORDNING (EØF) NR. 2092/91

- C.1. Ubearbejdede vegetabiliske produkter og avlede produkter framstilt ved prosesser nevnt i definisjon nr. 2 bokstav a) i innledningen til dette vedlegg:
- C.1.1. Spiselige frukter, nøtter og frø:
Eikenøtter	<i>Quercus spp.</i>
Kolanøtter	<i>Cola acuminata</i>
Stikkelsbær	<i>Ribes uva-crispa</i>
Pasjonsfrukt	<i>Passiflora edulis</i>
Bringebær (tørkede)	<i>Rubus idaeus</i>
Rødrips (tørkede)	<i>Ribes rubrum</i>
- C.1.2. Spiselige kryddere og urter:
Muskatnøtt	<i>Myristica fragrans</i> , bare til 31.12.2000
Grønn pepper	<i>Piper nigrum</i> , bare til 30.4.2001
Peruviansk pepper	<i>Schinus molle L.</i>
Pepperrotfrø	<i>Armoracia rusticana</i>
Galanga	<i>Alpinia officinarum</i>
Safflor	<i>Carthamus tinctorius</i>
Brønnkarse	<i>Nasturtium officinale</i>
- C.1.3. Diverse
Alger, herunder tang og tare, som er tillatt i konvensjonell næringsmiddelproduksjon
- C.2. Vegetabiliske produkter bearbejdet ved prosesser nevnt i definisjon nr. 2 bokstav b) i innledningen til dette vedlegg
- C.2.1. Fettstoffer og oljer, også raffinerte, men ikke kjemisk modifiserte, framstilt av andre planter enn:
Kakao	<i>Theobroma cacao</i>
Kokos	<i>Cocos nucifera</i>
Oliven	<i>Olea europaea</i>
Solsikke	<i>Helianthus annuus</i>
Palme	<i>Elaeis guineensis</i>
Raps	<i>Brassica napus, rapa</i>
Safflortistel	<i>Carthamus tinctorius</i>
Sesam	<i>Sesamum indicum</i>
Soya	<i>Glycine max</i>
- C.2.2. Sukker, stivelse og andre produkter fra korn og rotknoller:
Betesukker, bare til 1.4.2003
Fruktose
Risepapir
Tynt usyret brød
Risstivelse og stivelse av voksaktig mais som ikke er kjemisk modifisert
- C.2.3. Diverse:
Røkt koriander	<i>Coriandrum sativum</i> , bare til 31.12.2000
Erteprotein	<i>Pisum spp.</i>
- Rom: utelukkende framstilt av sukkerrørsaft
Kirsebærbrennevin framstilt av de frukter og aromaer som er nevnt i del A.2 i dette vedlegg
Blandinger av vegetabiliske produkter som er tillatt i konvensjonell næringsmiddelproduksjon, og som gir farge- og smaksegenskaper til sukkervarer, bare til framstilling av «Gummibärchen» (sur vingummi) og bare til 30.9.2000
Blandinger av følgende peppere: *Piper nigrum*, *Schinus molle* og *Schinus terebinthifolium*, bare til 31.12.2000

C.3.	Animalske produkter:	
	Vannorganismer som ikke stammer fra akvakultur, og som er tillatt i konvensjonell næringsmiddelproduksjon	
	Kjernemelkpulver	bare til 31.8.2001
	Gelatin	
	Honning	bare til 28.2.2001
	Laktose	bare til 31.8.2001
	Mysepulver « <i>herasuola</i> »»	

KOMMISJONSVEDTAK

2002/EØS/23/20

av 18. juli 2000

om endring av vedtak 1999/217/EF om vedtakelse av et register over aromastoffer til bruk i eller på næringsmidler (*)

[meldt under nummeret K(2000) 1722]

(2000/489/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,
med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2232/96 av 28. oktober 1996 om fastsetjing av ein framgangsmåte for Fællesskapet for aromastoff som vert nytta eller skal nyttast i eller på næringsmiddel⁽¹⁾, særleg artikkel 3 nr. 2, og
ut frå desse synsmåtane:

- 1) I medhald av artikkel 3 nr. 2 i forordning (EF) nr. 2232/96 vedtok Kommisjonen ved vedtak 1999/217/EF⁽²⁾ eit register over aromastoff som vert nytta i eller på næringsmiddel.
- 2) For å kunne gjennomføre vurderinga av ei rekkje stoff som enno ikkje er vortne førde opp i det førnemnde registeret, er det naudsynt å leggje dei til i registeret og endre visse oppføringar i lys av nye forskingsresultat.
- 3) I medhald av kommisjonsrekommendasjon 98/282/EF av 21. april 1998 om korleis medlemsstatane og statane som har skrive under på avtala om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, bør verne immaterialretten i samband med utvikling og produksjon av dei aromastoffa som er nemnde i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr.

2232/96⁽³⁾, har medlemsstaten som har gjeve melding om visse stoff, opplyst at desse stoffa ikkje treng vern og difor kan overførast til dei opne delane av registeret.

- 4) Vedtak 1999/217/EF bør difor endrast.
- 5) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste næringsmiddelutvalet —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Vedtak 1999/217/EF vert endra i samsvar med vedlegget til dette vedtaket.

Artikkel 2

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 18. juli 2000.

For Kommisjonen

David BYRNE

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 197 av 3.8.2000, s. 53, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 111/2001 av 28. september 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. 60 av 6.12.2001, s. 20.

⁽¹⁾ TEF L 299 av 23.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ TEF L 84 av 27.3.1999, s. 1..

⁽³⁾ TEF L 127 av 29.4.1998, s. 32.

VEDLEGG

[Vedlegget til dette vedtaket er kunngjort i Tidend for Dei europeiske fellesskapa nr. L 197 av 3.8.2000, s. 54.]

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 2364/2000

2002/EØS/23/21

av 25. oktober 2000

om den fjerde liste over prioriterte stoffer i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 793/93(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 793/93 av 23. mars 1993 om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer⁽¹⁾, særlig artikkel 8 og 10, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I forordning (EØF) nr. 793/93 fastsettes det et system for vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer, og det fastslås at for å foreta en risikovurdering av slike stoffer, bør prioriterte stoffer som krever umiddelbar oppmerksomhet, identifiseres.
- 2) I artikkel 8 i forordning (EØF) nr. 793/93 fastsettes det følgelig at Kommisjonen skal utarbeide en liste over prioriterte stoffer, samtidig som det tas hensyn til visse faktorer som er fastsatt i nevnte artikkel.
- 3) I artikkel 10 i forordning (EØF) nr. 793/93 fastsettes det at for hvert stoff i prioritetslistene skal en medlemsstat tildeles ansvaret for vurdering, og ved tildelingen av stoffene skal en rettferdig fordeling av byrdene blant medlemsstatene etterstrebes.

4) Den første, andre og tredje prioritetslisten ble vedtatt henholdsvis ved kommisjonforordning (EF) nr. 1179/94⁽²⁾, kommisjonsforordning (EF) nr. 2268/95⁽³⁾ og kommisjonsforordning (EF) nr. 143/97⁽⁴⁾.

5) Bestemmelsene i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 15 i forordning (EØF) nr. 793/93 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. Den fjerde listen over prioriterte stoffer i samsvar med artikkel 8 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 793/93 er oppført i vedlegget til denne forordning.

2. I listen over prioriterte stoffer er det også opplyst hvilken medlemsstat som skal være ansvarlig for hvert stoff.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater

Utferdiget i Brussel, 25. oktober 2000.

For Kommisjonen
Margot WALLSTRÖM
Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakta, kunngjort i TEF L 273 av 26.10.2000, s. 5, er nemnd i avgjerd i EØS-komiteen nr. 112/2001 av 28. september 2001 om endring av vedlegg II til EØS-avtala (Tekniske forskrifter, standardar, prøving og sertifisering), sjå EØS-tillegget til Tidend for Dei europeiske fellesskapa nr. 60 av 6.12.2001, s. 21.

⁽¹⁾ TEF L 198 av 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ TEF L 119 av 20.5.2000, s. 27.

⁽³⁾ TEF L 25 av 2.2.1993, s. 5.

⁽⁴⁾ TEF L 58 av 27.2.1997, s. 38.

VEDLEGG

	EINECS-nr.	CAS-nr.	Stoffnavn	Medlemsstat
1	201-029-3	77-47-4	Heksaklorsykklopentadien	NL
2	201-236-9	79-94-7	2,2',6,6'-tetrabrom-4,4'-isopropylidendifenol	UK
3	201-853-3	88-72-2	2-nitrotoluen	E
4	202-679-0	98-54-4	4-tert-butylfenol	N
5	202-696-3	98-73-7	4-tert-butylbenzosyre	D
6	203-539-1	107-98-2	1-metoksy-2-propanol	F
7	203-603-9	108-65-6	2-metoksy-1-metyletylacetat	F
8	203-905-0	111-76-2	2-butoksyetanol	F
9	203-933-3	112-07-2	2-butoksyetylacetat	F
10	204-015-5	112-90-3	(Z)-oktadek-9-enylamin	D
11	204-450-0	121-14-2	2,4-dinitrotoluen	E
12	204-695-3	124-30-1	Oktadekylamin	D
13	213-611-4	994-05-8	2-metoksy-2-metylbutan	FIN
14	214-946-9	1222-05-5	1,3,4,6,7,8-heksahydro-4,6,6,7,8,8-heksametylin- deno[5,6-c]pyran	NL
15	215-175-0	1309-64-4	Diantimontrioxid	S
16	215-185-5	1310-73-2	Natriumhydroksid	P
17	215-540-4	1330-43-4	Dinatriumtetraborat, vannfritt	A
18	216-133-4	1506-02-1	1-(5,6,7,8-tetrahydro-3,5,5,6,8,8-heksamety- tyl-2-naftyl)-etan-1-on	NL
19	222-068-2	3333-67-3	Nikkelkarbonat	DK
20	231-743-0	7718-54-9	Nikkeldiklorid	DK
21	232-051-1	7784-18-1	Aluminiumfluorid	NL
22	232-188-7	7789-75-5	Kalsiumfluorid	NL
23	233-139-2	10043-35-3	Borsyre, rå, naturlig (!)	A
23a	234-343-4	11113-50-1	Borsyre	A
24	236-068-5	13138-45-9	Nikkeldinitrat	DK
25	237-158-7	13674-84-5	Tris(2-klor-1-metyletyl)fosfat	IRL/UK

	EINECS-nr.	CAS-nr.	Stoffnavn	Medlemsstat
26	237-159-2	13674-87-8	Tris[2-klor-1-(klormetyl)etyl]fosfat	IRL/UK
27	247-759-6	26523-78-4	Tris(nonylfenyl)fosfitt	F
28	253-760-2	38051-10-4	2,2-bis(klormetyl)trimetylen-bis(bis(2-kloretyl)fosfat)	IRL/UK
29	262-976-6	61788-45-2	Hydrogenerte talgalkylaminer	D
30	262-977-1	61788-46-3	Kokosalkylaminer	D

(¹) Med et innhold på høyst 85 % H₃BO₃, beregnet på grunnlag av tørrstoffet.

KOMMISJONSDIREKTIV 2000/66/EF

2002/EØS/23/22

av 23. oktober 2000

om oppføring av eit aktivt stoff (triasulfuron) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsdirektiv 2000/10/EF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 1 og artikkel 8 nr. 2 fjerde leddet, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I kommisjonsforordning (EØF) nr. 3600/92⁽³⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 2266/2000⁽⁴⁾, er det fastsett nærmare reglar for gjennomføringa av den første fasen av det arbeidsprogrammet som er nemnt i artikkel 8 nr. 2 i direktiv 91/414/EØF (heretter kalla «direktivet»). I medhald av den førnemnde forordninga er det i kommisjonsforordning (EF) nr. 933/94⁽⁵⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 2230/95⁽⁶⁾, utarbeidd ei liste over aktive stoff som finst i plantefarmasøytiske produkt, og som skal vurderast med sikte på eventuell oppføring i vedlegg I til direktivet.
- 2) I samsvar med artikkel 5 nr. 1 i direktivet bør eit aktivt stoff førast opp i vedlegg I dersom det kan ventast at verken bruken av eller restar av plantefarmasøytiske produkt som inneheld det aktuelle aktive stoffet, vil ha skadelege verknader på menneske- eller dyrehelsa eller på grunnvatnet, eller ha ein innverknad på miljøet som ikkje kan godtakast.
- 3) Eit slikt aktivt stoff kan førast opp i vedlegg I for eit tidsrom på høgst ti år.
- 4) Verknadene av triasulfuron på menneskehelsa og miljøet er i samsvar med føresegnene i forordning (EØF) nr. 3600/92 vortne vurderte for dei bruksområda som meldarane har gjort framlegg om. Frankrike vart peika ut som rapporterende medlemsstat i medhald av forordning (EF) nr. 933/94 om utarbeiding av listen over aktive stoffer i plantefarmasøytiske produkter og utpeking av

rapporterende medlemsstater for gjennomføringa av forordning (EØF) nr. 3600/92, og la fram den aktuelle vurderingsrapporten og tilrådinga for Kommisjonen 30. september 1996, i samsvar med artikkel 7 nr. 1 bokstav c) i forordning (EØF) nr. 3600/92.

- 5) Vurderingsrapporten er vorten handsama av medlemsstatane og Kommisjonen i Det faste plantehelseutvalet. Denne handsaminga vart avslutta 13. juli 2000 med den samanfattande rapporten til Kommisjonen om triasulfuron.
- 6) Informasjonsmaterialet og opplysningane frå handsaminga er òg vortne lagde fram for Vitskapsutvalet for planter til fråsegn. I fråsegna si⁽⁷⁾ stadfesta Vitskapsutvalet for planter at stoffet kan nyttast utan uakseptabel risiko, men peika på at medlemsstatane bør vurdere risikoen for utvasking til grunnvatnet i særleg sårbar område, og setje i verk risikoreducerande tiltak for å verne vassmiljøet.
- 7) Vurderingane syner at plantefarmasøytiske produkt som inneheld det aktuelle aktive stoffet, generelt kan ventast å stette krava i artikkel 5 nr. 1 bokstav a) og b) i direktivet, særleg for dei bruksområda som er granska. Det aktuelle aktive stoffet må difor førast opp i vedlegg I for å sikre at plantefarmasøytiske produkt som inneheld triasulfuron, kan verte godkjende, endra eller kalla tilbake i alle medlemsstatane i samsvar med føresegnene i direktivet.
- 8) I artikkel 8 nr. 2 i direktivet er det fastsett at medlemsstatane, etter at eit aktivt stoff er vorte oppført i vedlegg I til direktivet, innan ein fastsett frist skal kunne gje, endre eller kalle tilbake godkjenningane av plantefarmasøytiske produkt som inneheld det aktive stoffet. I artikkel 4 nr. 1 og artikkel 13 nr. 1 i direktivet krevst det særleg at plantefarmasøytiske produkt ikkje skal verte godkjende utan at det vert teke omsyn til dei vilkåra som er knytte til oppføringa av det aktive stoffet i vedlegg I, og til dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI, på grunnlag av eit informasjonsmateriale som stettar dei krava til data som er fastsette i artikkel 13 i direktivet.
- 9) Før oppføringa bør medlemsstatane og dei partane som det gjeld, få ein rimeleg frist til å førebu seg på dei nye krava som vert stilte som følgje av oppføringa. Etter oppføringa må medlemsstatane få ein rimeleg frist til å gjennomføre direktivet, og særleg til å endre eller kalle

(*) Denne fellesskapsrettsakta, kunngjord i TEF L 276 av 28.10.2000, s. 35, er nemnd i avgjerd i EØS-komiteen nr. 112/2001 av 28. september 2001 om endring av vedlegg II til EØS-avtala (Tekniske forskrifter, standardar, prøving og sertifisering), sjå EØS-tillegget til Tidend for Dei europeiske fellesskapa nr. 60 av 6.12.2001, s. 21.

⁽¹⁾ TEF L 230 av 19.8.1991, s. 1..

⁽²⁾ TEF L 57 av 2.3.2000, s. 28.

⁽³⁾ TEF L 366 av 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ TEF L 259 av 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ TEF L 107 av 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ TEF L 225 av 22.9.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ Vitskapsutvalet for planter, SCP/TRIAS/002, endeleg utgåve av 17. mars 2000.

tilbake eksisterande godkjenningar eller gje nye godkjenningar i samsvar med føresegnene i direktiv 91/414/EØF. Det bør fastsetjast ein lengre frist for framlegging og vurdering av det fullstendige informasjonsmaterialet i vedlegg III for kvart einskilt plantefarmasøytisk produkt i samsvar med dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI til direktivet. For plantefarmasøytiske produkt som inneheld fleire aktive stoff, kan den fullstendige vurderinga på grunnlag av dei einsarta prinsippa først gjerast når alle dei aktuelle aktive stoffa er vortne oppførde i vedlegg I til direktivet.

- 10) Medlemsstatane bør syte for at den endelege versjonen av den samanfattande rapporten (bortsett frå fortrulege opplysningar som er nemnde i artikkel 14 i direktivet) vert stilt til rådvelde for eller gjort tilgjengeleg for innsyn frå alle dei partane som det gjeld.
- 11) Den samanfattande rapporten er naudsynt for at medlemsstatane på ein rett måte skal kunne gjennomføre fleire delar av dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI til direktivet, der desse prinsippa viser til vurderinga av dei dataa i vedlegg II som er lagde fram med tanke på oppføring av det aktive stoffet i vedlegg I til direktivet.
- 12) Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegna frå Det faste plantehelseutvalet —

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Triasulfuron vert ført opp som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, i samsvar med vedlegget til dette direktivet.

Artikkel 2

1. Medlemsstatane skal innan 31. januar 2002 setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet. Dei skal straks melde frå til Kommissjonen om dette. Dersom det er naudsynt, skal dei i samsvar med føresegnene i direktiv 91/414/EØF særleg endre eller kalle

tilbake eksisterande godkjenningar for plantefarmasøytiske produkt som inneheld triasulfuron som aktivt stoff, før den nemnde fristen går ut.

2. Når det gjeld vurdering og avgjerdstaking i medhald av dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI til direktiv 91/414/EØF, på grunnlag av eit informasjonsmateriale som stettar krava i vedlegg III til direktivet, vert likevel den fristen som er fastsett i nr. 1, lengd

- for plantefarmasøytiske produkt som inneheld triasulfuron som det einaste aktive stoffet, til fire år etter at dette direktivet har teke til å gjelde,
- for plantefarmasøytiske produkt som inneheld triasulfuron og eit anna aktivt stoff som er ført opp i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, til fire år etter at direktivet om oppføring av det siste av desse stoffa i vedlegg I har teke til å gjelde.

3. Medlemsstatane skal stille den samanfattande rapporten (bortsett frå fortrulege opplysningar som er nemnde i artikkel 14 i direktivet) til rådvelde for alle dei partane som det gjeld, eller gjere han tilgjengeleg for dei på oppmoding.

4. Når dei føresegnene som er nemnde i nr. 1, vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde 1. august 2001.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 23. oktober 2000.

For Kommissjonen

David BYRNE

Medlem av Kommissjonen

*VEDLEGG***Triasulfuron**

1. Identitet:
Vanleg namn: Triasulfuron
IUPAC-nemning: 1-[2-(2-kloretoksy)fenylsulfonyl]-3-(4-metoksy-6-metyl-1,3,5-triazin-2-yl)urea
  2. Særskilde vilkår som skal stettast:
    - 2.1. Det framstilte aktive stoffet skal ha ein reinleik på minst 940 g/kg.
    - 2.2. Berre bruk som ugrasmiddel kan tillatast.
    - 2.3. For gjennomføringa av dei einsarta prinsippa i vedlegg VI skal det takast omsyn til konklusjonane i den samanfattande rapporten om triasulfuron, særleg vedlegg I og II, som vart avslutta i Det faste plantehelseutvalet 13. juli 2000. I denne samla vurderinga skal medlemsstatane
      - rette særskild merksemd mot vern av grunnvatn,
      - rette særskild merksemd mot verknaden på vassorganismar og sikre at godkjenningvilkåra om naudsynt omfattar risikoreduserande tiltak.
  3. Fristen for oppføring går ut 31. juli 2011.
-

KOMMISJONSDIREKTIV 2000/67/EF

2002/EØS/23/23

av 23. oktober 2000

om oppføring av eit aktivt stoff (esfenvalerat) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsdirektiv 2000/10/EF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 1 og artikkel 8 nr. 2 fjerde leddet, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I kommisjonsforordning (EØF) nr. 3600/92⁽³⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 2266/2000⁽⁴⁾, er det fastsett nærmare reglar for gjennomføringa av den første fasen av det arbeidsprogrammet som er nemnt i artikkel 8 nr. 2 i direktiv 91/414/EØF (heretter kalla «direktivet»). I medhald av den førnemnde forordninga er det i kommisjonsforordning (EF) nr. 933/94⁽⁵⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 2230/95⁽⁶⁾, utarbeidd ei liste over aktive stoff som finst i plantefarmasøytiske produkt, og som skal vurderast med sikte på eventuell oppføring i vedlegg I til direktivet.
- 2) I samsvar med artikkel 5 nr. 1 i direktivet bør eit aktivt stoff først opp i vedlegg I dersom det kan ventast at verken bruken av eller restar av plantefarmasøytiske produkt som inneheld det aktuelle aktive stoffet, vil ha skadelege verknader på menneske- eller dyrehelsa eller på grunnvatnet, eller ha ein innverknad på miljøet som ikkje kan godtakast.
- 3) Eit slikt aktivt stoff kan først opp i vedlegg I for eit tidsrom på høgst ti år.
- 4) Verknadene av esfenvalerat på menneskehelsa og miljøet er i samsvar med føresegnene i forordning (EØF) nr. 3600/92 vortne vurderte for dei bruksområda som meldaren har gjort framlegg om. Portugal vart peika ut som rapporterende medlemsstat i medhald av forordning (EF) nr. 933/94 om utarbeiding av listen over aktive stoffer i plantefarmasøytiske produkter og utpeking av rapporterende medlemsstater for gjennomføringa av forordning (EØF) nr. 3600/92, og la fram den aktuelle

vurderingsrapporten for Kommisjonen 11. oktober 1996, i samsvar med artikkel 7 nr. 1 bokstav c) i forordning (EØF) nr. 3600/92.

- 5) Vurderingsrapporten er vorten handsama av medlemsstatane og Kommisjonen i Det faste plantehelseutvalet. Denne handsaminga vart avslutta 13. juli 2000 med den samanfattande rapporten til Kommisjonen om esfenvalerat.
- 6) Informasjonsmaterialet og opplysningane frå handsaminga er òg vortne lagde fram for Vitskapsutvalet for planter til fråsegn. I fråsegna si⁽⁷⁾ peika Vitskapsutvalet for planter på at medlemsstatane må setje i verk eigna risikoreduserande tiltak for å verne vassmiljøet og leddyr utanfor målgruppa.
- 7) Vurderingane syner at plantefarmasøytiske produkt som inneheld det aktuelle aktive stoffet, generelt kan ventast å stette krava i artikkel 5 nr. 1 bokstav a) og b) i direktivet, særleg for dei bruksområda som er granska. Det aktuelle aktive stoffet må difor først opp i vedlegg I for å sikre at plantefarmasøytiske produkt som inneheld esfenvalerat, kan verte godkjende, endra eller kalla tilbake i alle medlemsstatane i samsvar med føresegnene i direktivet.
- 8) I artikkel 8 nr. 2 i direktivet er det fastsett at medlemsstatane, etter at eit aktivt stoff er vorte oppført i vedlegg I til direktivet, innan ein fastsett frist skal kunne gje, endre eller kalle tilbake godkjenningane av plantefarmasøytiske produkt som inneheld det aktive stoffet. I artikkel 4 nr. 1 og artikkel 13 nr. 1 i direktivet krevst det særleg at plantefarmasøytiske produkt ikkje skal verte godkjende utan at det vert teke omsyn til dei vilkåra som er knytte til oppføringa av det aktive stoffet i vedlegg I, og til dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI, på grunnlag av eit informasjonsmateriale som stettar dei krava til data som er fastsette i artikkel 13 i direktivet.
- 9) Før oppføringa bør medlemsstatane og dei partane som det gjeld, få ein rimeleg frist til å førebu seg på dei nye krava som vert stilte som følgje av oppføringa. Etter oppføringa må medlemsstatane få ein rimeleg frist til å gjennomføre direktivet, og særleg til å endre eller kalle tilbake eksisterande godkjenningar eller gje nye godkjenningar i samsvar med føresegnene i direktiv 91/414/EØF. Det bør fastsetjast ein lengre frist for framlegging og vurdering av det fullstendige informasjonsmaterialet i vedlegg III for kvart einskilt plantefarmasøytisk produkt i samsvar med dei einsarta

(*) Denne fellesskapsrettsakta, kunngjord i TEF L 276 av 28.10.2000, s. 38, er nemnd i avgjerd i EØS-komiteen nr. 112/2001 av 28. september 2001 om endring av vedlegg II til EØS-avtala (Tekniske forskrifter, standardar, prøving og sertifisering), sjå EØS-tillegget til Tidend for Dei europeiske fellesskapa nr. 60 av 6.12.2001, s. 21.

⁽¹⁾ TEF L 230 av 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ TEF L 57 av 2.3.2000, s. 28.

⁽³⁾ TEF L 366 av 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ TEF L 259 av 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ TEF L 107 av 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ TEF L 225 av 22.9.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ Vitskapsutvalet for planter, SCP/ESFEN/002, endeleg utgåve av 6. april 2000.

prinsippa som er fastsette i vedlegg VI til direktivet. For plantefarmasøytiske produkt som inneheld fleire aktive stoff, kan den fullstendige vurderinga på grunnlag av dei einsarta prinsippa først gjerast når alle dei aktuelle aktive stoffa er vortne oppførde i vedlegg I til direktivet.

- 10) Medlemsstatane bør syte for at den endelege versjonen av den samanfattande rapporten (bortsett frå fortrulege opplysningar som er nemnde i artikkel 14 i direktivet) vert stilt til rådvelde for eller gjort tilgjengeleg for innsyn frå alle dei partane som det gjeld.
- 11) Den samanfattande rapporten er naudsynt for at medlemsstatane på ein rett måte skal kunne gjennomføre fleire delar av dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI til direktivet, der desse prinsippa viser til vurderinga av dei dataa i vedlegg II som er lagde fram med tanke på oppføring av det aktive stoffet i vedlegg I til direktivet.
- 12) Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegna frå Det faste plantehelseutvalet —

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Esfenvalerat vert ført opp som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, i samsvar med vedlegget til dette direktivet.

Artikkel 2

1. Medlemsstatane skal innan 31. januar 2002 setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet. Dei skal straks melde frå til Kommissjonen om dette. Dersom det er naudsynt, skal dei i samsvar med føresegnene i direktiv 91/414/EØF særleg endre eller kalle tilbake eksisterande godkjenningar for plantefarmasøytiske produkt som inneheld esfenvalerat som aktivt stoff, før den nemnde fristen går ut.

2. Når det gjeld vurdering og avgjerdstaking i medhald av dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI til direktiv 91/414/EØF, på grunnlag av eit informasjonsmateriale som stettar krava i vedlegg III til direktivet, vert likevel den fristen som er fastsett i nr. 1, lengd

- for plantefarmasøytiske produkt som inneheld esfenvalerat som det einaste aktive stoffet, til fire år etter at dette direktivet har teke til å gjelde,
- for plantefarmasøytiske produkt som inneheld esfenvalerat og eit anna aktivt stoff som er ført opp i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, til fire år etter at direktivet om oppføring av det siste av desse stoffa i vedlegg I har teke til å gjelde.

3. Medlemsstatane skal stille den samanfattande rapporten (bortsett frå fortrulege opplysningar som er nemnde i artikkel 14 i direktivet) til rådvelde for alle dei partane som det gjeld, eller gjere han tilgjengeleg for dei på oppmoding.

4. Når dei føresegnene som er nemnde i nr. 1, vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde 1. august 2001.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 23. oktober 2000.

For Kommissjonen

David BYRNE

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG

Esfenvalerat

1. Identitet:

Vanleg namn:

Esfenvalerat

IUPAC-nemning:

(S)- α -cyano-3-fenoksybenzyl-(S)-2-(4-klorfenyl)-3-metylbutyrat

2. Særskilde vilkår som skal stettast:

2.1. Det framstilte aktive stoffet skal ha ein reinleik på minst 830 g/kg.

2.2. Berre bruk som insektmiddel kan tillatast.

2.3. For gjennomføringa av dei einsarta prinsippa i vedlegg VI skal det takast omsyn til konklusjonane i den samanfattande rapporten om esfenvalerat, særleg vedlegg I og II, som vart avslutta i Det faste plantehelseutvalet 13. juli 2000. I denne samla vurderinga skal medlemsstatane

rette særskild merksemd mot den moglege verknaden på vassorganismar og på leddyr utanfor målgruppa, og sikre at godkjenningvilkåra om naudsynt omfattar risikoreduserande tiltak.

3. Fristen for oppføring går ut 31. juli 2011.

KOMMISJONSDIREKTIV 2000/68/EF

2002/EØS/23/24

av 23. oktober 2000

**om oppføring av eit aktivt stoff (bentazon) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF om markedsføring av
plantefarmasøytiske produkter (*)**

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsdirektiv 2000/10/EF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 1 og artikkel 8 nr. 2 fjerde leddet, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I kommisjonsforordning (EØF) nr. 3600/92⁽³⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 2266/2000⁽⁴⁾, er det fastsett nærmare reglar for gjennomføringa av den første fasen av det arbeidsprogrammet som er nemnt i artikkel 8 nr. 2 i direktiv 91/414/EØF (heretter kalla «direktivet»). I medhald av den førnemnde forordninga er det i kommisjonsforordning (EF) nr. 933/94⁽⁵⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 2230/95⁽⁶⁾, utarbeidd ei liste over aktive stoff som finst i plantefarmasøytiske produkt, og som skal vurderast med sikte på eventuell oppføring i vedlegg I til direktivet.
- 2) I samsvar med artikkel 5 nr. 1 i direktivet bør eit aktivt stoff først opp i vedlegg I dersom det kan ventast at verken bruken av eller restar av plantefarmasøytiske produkt som inneheld det aktuelle aktive stoffet, vil ha skadelege verknader på menneske- eller dyrehelsa eller på grunnvatnet, eller ha ein innverknad på miljøet som ikkje kan godtakast.
- 3) Eit slikt aktivt stoff kan først opp i vedlegg I for eit tidsrom på høgst ti år.
- 4) Verknadene av bentazon på menneskehelsa og miljøet er i samsvar med føresegnene i forordning (EØF) nr. 3600/92 vortne vurderte for dei bruksområda som meldarane har gjort framlegg om. Tyskland vart peika ut som rapporterende medlemsstat i medhald av forordning (EF) nr. 933/94 om utarbeiding av listen over aktive stoffer i plantefarmasøytiske produkt og utpeking av rapporterende medlemsstater for gjennomføringa av forordning (EØF) nr. 3600/92, og la fram den aktuelle vurderingsrapporten og tilrådinga for Kommisjonen 13. november 1996, i samsvar med

artikkel 7 nr. 1 bokstav c) i forordning (EØF) nr. 3600/92.

- 5) Vurderingsrapporten er vorten handsama av medlemsstatane og Kommisjonen i Det faste plantehelseutvalet. Denne handsaminga vart avslutta 13. juli 2000 med den samanfattande rapporten til Kommisjonen om bentazon.
- 6) Informasjonsmaterialet og opplysningane frå handsaminga er òg vortne lagde fram for Vitskapsutvalet for planter til fråsegn. I fråsegna si⁽⁷⁾ stadfesta Vitskapsutvalet for planter at stoffet kan nyttast utan uakseptabel risiko, men peika på at medlemsstatane bør vurdere risikoen for utvasking til grunnvatnet i særleg sårbare område og i rismarker.
- 7) Vurderingane syner at plantefarmasøytiske produkt som inneheld det aktuelle aktive stoffet, generelt kan ventast å stette krava i artikkel 5 nr. 1 bokstav a) og b) i direktivet, særleg for dei bruksområda som er granska. Det aktuelle aktive stoffet må difor først opp i vedlegg I for å sikre at plantefarmasøytiske produkt som inneheld bentazon, kan verte godkjende, endra eller kalla tilbake i alle medlemsstatane i samsvar med føresegnene i direktivet.
- 8) I artikkel 8 nr. 2 i direktivet er det fastsett at medlemsstatane, etter at eit aktivt stoff er vorte oppført i vedlegg I til direktivet, innan ein fastsett frist skal kunne gje, endre eller kalle tilbake godkjenningane av plantefarmasøytiske produkt som inneheld det aktive stoffet. I artikkel 4 nr. 1 og artikkel 13 nr. 1 i direktivet krevst det særleg at plantefarmasøytiske produkt ikkje skal verte godkjende utan at det vert teke omsyn til dei vilkåra som er knytte til oppføringa av det aktive stoffet i vedlegg I, og til dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI, på grunnlag av eit informasjonsmateriale som stettar dei krava til data som er fastsette i artikkel 13 i direktivet.
- 9) Før oppføringa bør medlemsstatane og dei partane som det gjeld, få ein rimeleg frist til å førebu seg på dei nye krava som vert stilte som følgje av oppføringa. Etter oppføringa må medlemsstatane få ein rimeleg frist til å gjennomføre direktivet, og særleg til å endre eller kalle tilbake eksisterande godkjenningar eller gje nye godkjenningar i samsvar med føresegnene i direktiv 91/414/EØF. Det bør fastsetjast ein lengre frist for framlegging og vurdering av det fullstendige informasjonsmaterialet i vedlegg III for kvart einskilt plantefarmasøytisk produkt i samsvar med dei einsarta

(*) Denne fællesskapsrettsakta, kunngjord i TEF L 276 av 28.10.2000, s. 41, er nemnd i avgjerd i EØS-komiteen nr. 112/2001 av 28. september 2001 om endring av vedlegg II til EØS-avtala (Tekniske forskrifter, standardar, prøving og sertifisering), sjå EØS-tillegget til Tidend for Dei europeiske fællesskapa nr. 60 av 6.12.2001, s. 21.

⁽¹⁾ TEF L 230 av 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ TEF L 57 av 2.3.2000, s. 28.

⁽³⁾ TEF L 366 av 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ TEF L 259 av 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ TEF L 107 av 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ TEF L 225 av 22.9.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ Fråsegn frå Vitskapsutvalet for planter av 2. desember 1999 om oppføring av bentazon i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantefarmasøytiske produkt.

prinsippa som er fastsette i vedlegg VI til direktivet. For plantefarmasøytiske produkt som inneheld fleire aktive stoff, kan den fullstendige vurderinga på grunnlag av dei einsarta prinsippa først gjerast når alle dei aktuelle aktive stoffa er vortne oppførde i vedlegg I til direktivet.

- 10) Medlemsstatane bør syte for at den endelege versjonen av den samanfattande rapporten (bortsett frå fortrulege opplysningar som er nemnde i artikkel 14 i direktivet) vert stilt til rådvelde for eller gjort tilgjengeleg for innsyn frå alle dei partane som det gjeld.
- 11) Den samanfattande rapporten er naudsynt for at medlemsstatane på ein rett måte skal kunne gjennomføre fleire delar av dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI til direktivet, der desse prinsippa viser til vurderinga av dei dataa i vedlegg II som er lagde fram med tanke på oppføring av det aktive stoffet i vedlegg I til direktivet.
- 12) Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegna frå Det faste plantehelseutvalet
—

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Bentazon vert ført opp som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, i samsvar med vedlegget til dette direktivet.

Artikkel 2

1. Medlemsstatane skal innan 31. januar 2002 setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet. Dei skal straks melde frå til Kommissjonen om dette. Dersom det er naudsynt, skal dei i samsvar med føresegnene i direktiv 91/414/EØF særleg endre eller kalle tilbake eksisterande godkjenningar for plantefarmasøytiske produkt som inneheld bentazon som aktivt stoff, før den nemnde fristen går ut.

2. Når det gjeld vurdering og avgjerdstaking i medhald av dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI til direktiv 91/414/EØF, på grunnlag av eit informasjonsmateriale som stettar krava i vedlegg III til direktivet, vert likevel den fristen som er fastsett i nr. 1, lengd

- for plantefarmasøytiske produkt som inneheld bentazon som det einaste aktive stoffet, til fire år etter at dette direktivet har teke til å gjelde,
- for plantefarmasøytiske produkt som inneheld bentazon og eit anna aktivt stoff som er ført opp i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, til fire år etter at direktivet om oppføring av det siste av desse stoffa i vedlegg I har teke til å gjelde.

3. Medlemsstatane skal stille den samanfattande rapporten (bortsett frå fortrulege opplysningar som er nemnde i artikkel 14 i direktivet) til rådvelde for alle dei partane som det gjeld, eller gjere han tilgjengeleg for dei på oppmoding.

4. Når dei føresegnene som er nemnde i nr. 1, vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde 1. august 2001.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 23. oktober 2000.

For Kommissjonen

David BYRNE

Medlem av Kommissjonen

*VEDLEGG***Bentazon**

1. Identitet:

Vanleg namn: Bentazon

IUPAC-nemning: 3-isopropyl-(1H)-2,1,3-benzotiadiazin-4-(3H)-on-2,2-dioksid

2. Særskilde vilkår som skal stettast:

2.1. Det framstilte aktive stoffet skal ha ein reinleik på minst 960 g/kg.

2.2. Berre bruk som ugrasmiddel kan tillatast.

2.3. For gjennomføringa av dei einsarta prinsippa i vedlegg VI skal det takast omsyn til konklusjonane i den samanfattande rapporten om bentazon, særleg vedlegg I og II, som vart avslutta i Det faste planteheelseutvalet 13. juli 2000. I denne samla vurderinga skal medlemsstatane

— rette særskild merksemd mot vern av grunnvatn.

3. Fristen for oppføring går ut 31. juli 2011.

KOMMISJONSVEDTAK

2002/EØS/23/25

av 19. februar 2001

om fastsetjing av vilkåra for eit unntak for glasemballasje med omsyn til dei nivåa for konsentrasjon av tungmetall som er fastsette i direktiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall(*)

[meldt under nummeret K(2001) 398]

(2001/171/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall⁽¹⁾, særleg artikkel 11 nr. 3, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I artikkel 11 i direktiv 94/62/EF er det fastsett at konsentrasjonen av tungmetall i emballasje skal reduserast gradvis.
- 2) Røynslene frå dei første åra med gjennomføring av artikkel 11 har vist at det finst eit særskilt problem i glassektoren, ettersom attvunne glas er ureina av glasmateriale som inneheld store mengder bly.
- 3) Dersom konsentrasjonsnivået på 100 ppm, som tek til å gjelde 30. juni 2001, vert gjennomført fullt ut, kan det føre til mindre bruk av attvunne glas som følgje av kravet i artikkel 11. Av omsyn til miljøet er dette ikkje ønskjeleg.
- 4) Unntaket er meint for glasemballasje, på bakgrunn av eigenskapane til dette materialet med omsyn til utslepp av tungmetall og ut frå kor viktig det er å halde fram med å fremje attvinninga av glas.
- 5) Grensa på 100 ppm vil verte omfatta av unntaket.
- 6) Måleresultat frå produksjonsstader og opplysningar om kva målemetodar som er nytta, skal gjerast tilgjengelege for dei rette styresmaktene på deira oppmoding.
- 7) Unntaket sluttar å gjelde 30. juni 2006, med mindre denne fristen vert lengd i samsvar med framgangsmåten i artikkel 21 i direktiv 94/62/EF.
- 8) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som er oppnemnt i medhald av artikkel 21 i europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Dette vedtaket skal nyttast på glasemballasje som er omfatta av direktiv 94/62/EF, og har som mål å fastsetje vilkåra for når dei konsentrasjonsnivåa som er fastsette i artikkel 11 i direktiv 94/62/EF, ikkje skal gjelde.

Artikkel 2

I dette vedtaket

- skal definisjonane i artikkel 3 i direktiv 94/62/EF nyttast,
- skal «tilsikta tilsetjing» tyde «medviten bruk i framstillinga av ein emballasje eller emballasjekomponent der det er ønskjeleg å nytte det aktuelle stoffet for å gje den ferdige emballasjen eller emballasjekomponenten ein viss eigenskap, utsjånad eller kvalitet». Bruk av attvunne materiale som råstoff i produksjonen av nye emballasjemateriale, der ei viss mengd av dei attvunne materiala kan innehalde metall som er omfatta av føresegnene om konsentrasjonsgrenser, skal ikkje reknast som tilsikta tilsetjing.

Artikkel 3

Glasemballasje kan etter 30. juni 2001 overskride den vektgrensa på 100 ppm som er fastsett i artikkel 11 i direktiv 94/62/EF, dersom han stettar alle vilkåra som er fastsette i artikkel 4 og 5 i dette vedtaket.

Artikkel 4

Tilsikta tilsetjing av bly, kadmium, kvikksølv eller seksverdig krom under produksjonsprosessen er ikkje tillate.

Konsentrasjonsgrensene kan berre overskridast dersom overskridinga skuldast at emballasjematerialet er vorte tilsett attvunne materiale.

Artikkel 5

Dersom resultatata av månadlege prøver som vert tekne i tolv etterfølgjande månader frå produksjonen ved kvar einskild glasomn, og som er representative for normal og regelbunden produksjonsverksemd, viser at dei gjennomsnittlege konsentrasjonsnivåa for tungmetall overskrid grensa på 200 ppm, skal produsenten eller representanten hans leggje fram ein rapport for dei rette styresmaktene i medlemsstatane. Denne rapporten skal minst innehalde følgjande opplysningar:

(*) Denne fællesskapsrettsakta, kunngjort i TEF L 62 av 2.3.2001, s. 20, er nemnd i avgjerd i EØS-komiteen nr. 113/2001 av 28. september 2001 om endring av vedlegg II til EØS-avtala (Tekniske forskrifter, standardar, prøving og sertifisering), sjå EØS-tillegget til Tidend for Dei europeiske fællesskapa nr. 60 av 6.12.2001, s. 23.

(¹) TEF L 365 av 31.12.1994, s. 10.

- måleverdiar,
- ei utgreiing om måle metodane som er nytta,
- kva kjelder som er mistenkte for å ha ført til konsentrasjonen av tungmetalla,
- ei detaljert utgreiing om dei tiltaka som er sette i verk for å redusere konsentrasjonsnivåa for tungmetall.

Dersom verken produsenten eller representanten hans er etablert i Den europeiske unionen, er det den personen som marknadsfører produktet i Fellesskapet, som pliktar å leggje fram ein rapport for dei rette styresmaktene.

Måleresultat frå produksjonsstader og opplysningar om kva måle metodar som er nytta, skal når som helst gjerast tilgjengelege for dei rette styresmaktene på deira oppmoding.

Artikkel 6

Dette vedtaket sluttar å gjelde 30. juni 2006, med mindre det særleg på grunnlag av rapportane som er nemnde i artikkel 5 i dette vedtaket og i artikkel 17 i direktiv 94/62/EF, vert lengt i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 21 i direktiv 94/62/EF.

Artikkel 7

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 19. februar 2001.

For Kommisjonen

Margot WALLSTRÖM

Medlem av Kommisjonen

KOMMISJONSVEDTAK

002/EØS/23/26

av 6. april 2000

om opprettelse av en første klassifisering av radio- og teleterminalutstyr og tilhørende identifikatorer (*)

[meddelt under nummer K(2000) 938]

(2000/299/EF)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/5/EF av 9. mars 1999 om radioutstyr og teleterminalutstyr og gjensidig godkjenning av utstyrets samsvar⁽¹⁾, særlig artikkel 4 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Medlemsstatene skal melde de grensesnitt som de har regulert, slik at likeverdigheten mellom dem kan fastsettes.
- 2) Ettersom det allerede er kjent at visse grensesnitt for radioutstyr er likeverdige fra et lovgivningsmessig synspunkt, bør likeverdigheten mellom slike grensesnitt fastsettes midlertidig i påvente av at de regulerte grensesnittene meldes.
- 3) Sakkyndige fra medlemsstatene og fra den berørte sektoren har undersøkt klassifiseringen av grensesnittbestemmelser. Ut fra disse undersøkelsene ble det konkludert med at det ikke ville være i forbrukernes eller tilsynsmyndighetenes interesse å ha omfattende klassifisering eller merking.
- 4) Medlemsstatene har ennå ikke meldt de grensesnitt som er gjenstand for nasjonal lovregulering.
- 5) Ikke desto mindre finnes det kjennskap til en rekke grensesnitt, særlig til dem som er lovregulert ved felles tekniske forskrifter vedtatt i samsvar med direktiv 98/13/EF.
- 6) Det er hensiktsmessig at utstyr som kan markedsføres i hele Fellesskapet og tas i bruk uten begrensninger, klassifiseres i en
- 7) Det er hensiktsmessig at bare denne type utstyr påføres CE-merking.
- 8) Det er imidlertid i tilsynsmyndighetenes og forbrukernes interesse at de varsles gjennom identifikatorer for utstyrskategorier dersom det finnes begrensninger som gjelder markedsføring eller ibruktaking av radioutstyr.
- 9) Alt utstyr som er underlagt slike begrensninger, kan midlertidig samles i en enkelt utstyrskategori.
- 10) Flere kategorier kan imidlertid opprettes etter at medlemsstatene har meldt de grensesnitt som de har regulert.
- 11) Det vil være hensiktsmessig ikke å gi en utfyllende beskrivelse av kategorier i form av utstyrstyper i dette vedtak. Kommisjonen vil derfor, etter samråd med den faste komité som er nedsatt ved direktiv 1999/5/EF (TCAM), offentliggjøre og ajourføre en veiledende og ikke-uttømmende liste over utstyr, inndelt etter utstyrskategori, som en veiledning til produsenter. Produsenter anbefales å rådføre seg med et meldt organ når det gjelder produkter som ennå ikke omfattes av en slik veiledning.
- 12) Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra TCAM —

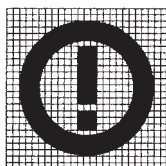
(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 97 av 19.4.2000, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 114/2001 av 28. september 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende nr. 60 av 6.12.2001, s. 24.

⁽¹⁾ EFT L 91 av 7.4.1999, s. 10.

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

1. Radio- og teleterminalutstyr som kan markedsføres og tas i bruk uten begrensninger, utgjør en kategori. Denne kategorien har betegnelsen «kategori 1». Den tildeles ikke en identifikator for utstyrskategori.
2. Radioutstyr som medlemsstatene begrenser ibruktakingen av i henhold til artikkel 7 nr. 2 i direktiv 1999/5/EF, eller som medlemsstatene begrenser markedsføringen av i henhold til artikkel 9 nr. 5 i direktiv 1999/5/EF, utgjør en kategori. Denne kategorien har betegnelsen «kategori 2». Den tildeles følgende identifikator for utstyrskategori:

3. Kommisjonen vil i samråd med Komiteen for samsvarsvurdering og overvåkning av telekommunikasjonsmarkedet (TCAM) offentliggjøre og ajourføre en veiledende og ikke-uttømmende liste over utstyr eller utstyrstyper som inngår i ovenstående kategorier, på nettstedet som inneholder informasjon om direktiv 1999/5/EF (<http://europa.eu.int/comm/enterprise/rtte>).

Artikkel 2

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 6. april 2000.

For Kommisjonen
Erkki LIIKANEN
Medlem av Kommisjonen

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2000/9/EF

2002/EØS/23/27

av 20. mars 2000

om taubaneanlegg til persontransport (*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 og artikkel 55 og 95,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Taubaneanlegg til persontransport (heretter kalt «taubaneanlegg») konstrueres, bygges, tas i bruk og drives med det formål å transportere personer. Taubaneanlegg er hovedsakelig fjellheissystemer som brukes ved turiststeder i høyfjellet og omfatter kabelbaner, svevebaner, gondolbaner, stolheiser og skitrekke, men kan også omfatte taubaneanlegg som brukes i bytransportssystemer. Noen typer taubaneanlegg kan bruke andre og helt annerledes grunnprinsipper som ikke kan utelukkes på forhånd. Det bør derfor fastsettes mulighet for å innføre særlige krav beregnet på å oppnå de samme mål for sikkerhet som dem som er fastsatt i dette direktiv.
- 2) Taubaneanlegg drives hovedsakelig i forbindelse med turisme, særlig i fjellområder, som spiller en viktig rolle i de aktuelle regionenes økonomi og blir en stadig viktigere faktor i medlemsstatenes handelsbalanse. Fra et teknisk synspunkt er også taubanesektoren blant de industrivirksomheter som er knyttet til produksjon av teknisk utstyr og til virksomhet i bygg- og anleggssektoren.
- 3) Medlemsstatene har ansvaret for å ivareta sikkerheten ved taubaneanlegg under bygging, ibruktaking og drift. De har dessuten ansvaret, sammen med vedkommende myndigheter i saker som arealbruk, regionplanlegging og miljøvern. Nasjonale regelverk har store ulikheter

som følge av framgangsmåter som er spesielle for den nasjonale industri, samt av lokale skikker og fagkunnskap. De bestemmer særskilte dimensjoner og innretninger og bestemte egenskaper. Denne situasjonen gjør det nødvendig for produsentene å omdefinere sitt utstyr for hvert marked, noe som gjør det vanskelig å finne standardløsninger og har en negativ virkning på konkurransevnen.

- 4) De grunnleggende helse- og sikkerhetskravene må overholdes for å garantere at taubaneanlegg er sikre. Disse kravene skal anvendes med skjønnsomhet for å ta hensyn til det nåværende utviklingstrinn i teknikken på byggetidspunktet og tekniske og økonomiske krav.
- 5) Taubaneanlegg kan dessuten krysse landegrensler, og bygging av dem kan møte motstridende nasjonale regler.
- 6) Det bør treffes tiltak for å bestemme grunnleggende krav som gjelder sikkerhet og menneskers helse, miljøvern og forbrukervern som får anvendelse på taubaneanlegg, delsystemer og deres sikkerhetskomponenter i hele Fællesskapet. Uten dette vil gjensidig godkjenning av nasjonale regelverk skape uløselige politiske og tekniske vansker med hensyn til fortolkning og ansvar. Likeledes er standardisering uten forhåndsdefinisjon av harmoniserte regelverkskrav ikke tilstrekkelig for å løse problemene.
- 7) Ansvaret for å godkjenne taubaneanlegg er generelt tillagt en etat innen vedkommende nasjonale myndigheter. I visse tilfeller kan godkjenning av komponentene ikke innhentes på forhånd, men først når kunden søker om slik godkjenning. Likeledes kan den pålagte kontrollen av taubaneanlegget før det tas i bruk føre til at visse komponenter eller visse teknologiske løsninger forkastes. Slike forhold fører til økte kostnader og lengre leveringstider og er særlig skadelige for utenlandske produsenter. Dessuten fører myndighetene også nøye tilsyn med taubaneanlegg når de er i drift. Årsakene til alvorlige ulykker kan knyttes til valg av sted, til selve transportsystemet, til konstruksjonene eller til måten systemet drives og vedlikeholdes på.
- 8) På denne bakgrunn avhenger sikkerheten ved taubaneanlegg like mye av de omkringliggende forholdene, av kvaliteten på de leverte industrivarene og av hvordan de monteres, oppføres på stedet og overvåkes under drift. Dette understreker viktigheten av å ha et helhetssyn på taubaneanlegg for å kunne vurdere

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 106 av 3.5.2000, s. 21, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 115/2001 av 28. september 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. 60 av 6.12.2001, s. 25.

⁽¹⁾ EFT C 70 av 8.3.1994, s. 8 og EFT C 22 av 26.1.1996, s. 12.

⁽²⁾ EFT C 388 av 31.12.1994, s. 26.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 6. april 1995 (EFT C 109 av 1.5.1995, s. 122), bekreftet 27. oktober 1999 (ennå ikke kunngjort i EFT), Rådets felles holdning av 28. juni 1999 (EFT C 243 av 27.8.1999, s. 1) og Europaparlamentsbeslutning av 27. oktober 1999 (ennå ikke kunngjort i EFT). Rådsbeslutning av 16. desember 1999.

sikkerhetsnivået og av en felles holdning til kvalitetssikring på fellesskapsplan. For at produsentene skal kunne overvinne sine nåværende vansker, og for at brukerne skal kunne dra full nytte av taubaneanlegg og nyte godt av det samme utviklingsnivå i alle medlemsstater, bør det på denne bakgrunn bestemmes et sett krav, samt framgangsmåter for kontroll og inspeksjon, som skal anvendes på ensartet måte i alle medlemsstater.

- 9) Personer fra alle medlemsstater og fra andre stater som bruker taubaneanlegg, må være sikret et tilfredsstillende sikkerhetsnivå. For å oppfylle dette kravet er det nødvendig å bestemme framgangsmåter og undersøkelses-, kontroll- og inspeksjonsmetoder. Dette gjør det nødvendig å bruke standardiserte tekniske innretninger som må integreres i taubaneanlegg.
- 10) Der rådsdirektiv 85/337/EØF⁽¹⁾ krever det, må miljøvirkningene av taubaneanlegg vurderes. Ut over de virkninger som er nevnt i direktivet, bør det tas hensyn til både miljøvern og krav i forbindelse med bærekraftig utvikling av turisme.
- 11) Taubaneanlegg kan bli omfattet av virkeområdet for rådsdirektiv 93/38/EØF av 14. juni 1993 om samordning av innkjøpsreglene for oppdragsgivere innen vann- og energiforsyning, transport og telekommunikasjon⁽²⁾.
- 12) Tekniske spesifikasjoner bør tas med i den generelle dokumentasjonen eller i anbudsgrunnlaget for hver enkelt kontrakt. De tekniske spesifikasjonene må bestemmes ved henvisning til europeiske spesifikasjoner når slike spesifikasjoner finnes.
- 13) For å gjøre det lettere å påvise samsvar med de grunnleggende kravene, er det nyttig å ha harmoniserte europeiske standarder, da produktet antas å være i samsvar med de grunnleggende kravene når det oppfyller disse standardene. Harmoniserte europeiske standarder utarbeides av private organer og må bevare sin ikke-bindende status. For dette formål er Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN) og Den europeiske komité for elektroteknisk standardisering (CENELEC) anerkjent som de organer som har kompetanse til å vedta harmoniserte standarder som følger de generelle retningslinjene for samarbeid mellom Kommisjonen og de to organene som ble undertegnet 13. november 1984.
- 14) I dette direktiv betyr en harmonisert standard en teknisk spesifikasjon (europeisk standard eller harmoniseringsdokument) vedtatt av ett av organene eller av begge, etter anmodning fra Kommisjonen i henhold til

europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjons-samfunnsprosedyrer⁽³⁾ og i samsvar med de generelle retningslinjene nevnt ovenfor. I standardiseringsaker bør Kommisjonen bistås av komiteen nevnt i direktivet, og denne komiteen vil om nødvendig rådspørre tekniske eksperter.

- 15) Bare sikkerhetskomponenter eller delsystemer i et anlegg som er i samsvar med en nasjonal standard som gjennomfører en harmonisert standard som det er kunngjort henvisning til i *De Europaiske Fellesskaps Tidende*, anses å være i samsvar med de relevante grunnleggende kravene i dette direktiv, uten at noen spesiell begrunnelse er nødvendig.
- 16) Dersom det ikke finnes europeiske spesifikasjoner, bør de tekniske spesifikasjonene i størst mulig grad bestemmes ved henvisning til andre standarder som er i bruk i Fellesskapet. Byggherrer kan bestemme de tilleggsspesifikasjoner som er nødvendige for å utfylle de europeiske spesifikasjonene eller andre standarder. Disse bestemmelsene må i alle tilfeller gjøre det mulig å sikre samsvar med de harmoniserte kravene på fellesskapsplan som taubaneanlegg skal oppfylle.
- 17) Det er dessuten i medlemsstatenes interesse å ha et internasjonalt standardiseringssystem som kan lage standarder som faktisk brukes av internasjonale handelspartnere og oppfyller kravene i Fellesskapets politikk.
- 18) I visse medlemsstater kan byggherrer for tiden i den generelle dokumentasjonen eller i anbudsgrunnlaget for hver enkel kontrakt angi framgangsmåtene for kontroll og inspeksjon. Disse framgangsmåtene må i framtiden, særlig når det gjelder sikkerhetskomponenter, ligge innenfor rammen av rådsresolusjon av 21. desember 1989 om en helhetsmetode for samsvarsvurdering⁽⁴⁾. Begrepet sikkerhetskomponent omfatter ikke bare fysiske gjenstander, men også immaterielle gjenstander som programvare. Framgangsmåtene for vurdering av sikkerhetskomponenters samsvar må være basert på bruk av de moduler som er fastsatt i rådsbeslutning 93/465/EØF⁽⁵⁾. Når det gjelder sikkerhetskomponenter, bør prinsippene og vilkårene for anvendelse av kvalitetssikring av konstruksjonen bestemmes. En slik metode er nødvendig for å fremme generell bruk av kvalitetssikringssystemet i foretakene.
- 19) Når det foretas metodisk sikkerhetsanalyse av taubaneanlegg, er det nødvendig å kartlegge de komponenter som taubaneanleggets sikkerhet avhenger av.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 85/337/EØF av 27. juni 1985 om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger (EFT L 175 av 5.7.1985, s. 40). Direktivet sist endret ved direktiv 97/11/EF (EFT L 73 av 14.3.1997, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 199 av 9.8.1993, s. 84. Direktivet sist endret ved direktiv 98/4/EF (EFT L 101 av 1.4.1998, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37. Direktivet endret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 av 5.8.1998, s. 18).

⁽⁴⁾ EFT C 10 av 16.1.1990, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådsbeslutning 93/465/EØF av 22. juli 1993 om modulene for de forskjellige fasene i rutinene for samsvarsvurdering og reglene for påføring og bruk av CE-samsvarsmarkering til bruk i direktivene om teknisk harmonisering (EFT L 220 av 30.8.1993, s. 23).

- 20) I sitt anbudsgrunnlag kan byggherrene ved henvisning til europeiske spesifikasjoner fastsette de egenskaper som produsentene er avtaleforpliktet til å garantere, særlig for sikkerhetskomponenter. I denne sammenheng er komponentenes samsvar hovedsakelig knyttet til deres bruksområde og ikke bare til fri bevegelighet på fellesskapsmarkedet.
- 21) Sikkerhetskomponenter bør ha CE-merking som skal påføres enten av produsenten eller av dennes representant etablert i Fellesskapet. CE-merkingen betyr at sikkerhetskomponenten er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv og bestemmelsene i andre gjeldende fellesskapsdirektiver om CE-merking.
- 22) Det er ikke nødvendig å påføre CE-merking på delsystemer som omfattes av bestemmelsene i dette direktiv, men på grunnlag av samsvarsvurderingen foretatt etter framgangsmåten fastsatt for dette formål i dette direktiv, er samsvarserklæring tilstrekkelig. Dette berører ikke produsentenes plikt til å påføre CE-merking på visse delsystemer for å bekrefte at de er i samsvar med andre fellesskapsbestemmelser som får anvendelse på dem.
- 23) Medlemsstatenes ansvar for helse, sikkerhet og andre aspekter som omfattes av de grunnleggende kravene på deres territorium, må erkjennes i en beskyttelsesklausul som fastsetter hensiktsmessige fellesskapsframgangsmåter.
- 24) Det er nødvendig med en framgangsmåte for inspeksjon av delsystemer i taubaneanlegg før de tas i bruk. Slik inspeksjon må sette myndighetene i stand til å forvisse seg om at på hvert trinn i konstruksjonen, produksjonen og ibruktakingen er det oppnådde resultatet i samsvar med de aktuelle bestemmelser i dette direktiv. Dette må også gi produsentene sikkerhet for likebehandling, uansett medlemsstat. Det bør derfor bestemmes prinsipper og vilkår som regulerer EF-kontroll av delsystemer i anlegg.
- 25) Det må i sikkerhetsanalysen tas hensyn til begrensningene knyttet til driften av taubaneanlegg, men ikke på en slik måte at det er til skade for prinsippet om fritt varebytte eller sikkerheten ved taubaneanlegg. Selv om dette direktiv ikke omfatter selve driften av taubaneanlegg, bør Kommisjonen derfor foreslå for medlemsstatene en rekke rekommandasjoner for å sikre at slike anlegg som ligger på deres territorium, drives på en slik måte at de gir brukerne, driftspersonalet og tredjemann en høy grad av vern.
- 26) Når det gjelder taubaneanlegg, kan det foretas fullskalaprøvinger av teknologiske nyvinninger bare ved bygging av et nytt anlegg. På disse vilkår bør det fastsettes en framgangsmåte som også gjør det mulig å fastlegge spesielle vilkår, samtidig som de grunnleggende kravene overholdes.
- 27) Taubaneanlegg som det er gitt tillatelse for, men som det ennå ikke er begynt byggearbeider for eller som allerede er under bygging, må oppfylle kravene i dette direktiv, med mindre medlemsstatene gjør et annet velbegrunnet vedtak og det oppnås et like høyt vernnivå. Bestemmelsene i dette direktiv må overholdes når eksisterende taubaneanlegg endres dersom nasjonal lovgivning krever at det skal gis tillatelse til slike endringer.
- 28) Det er ikke nødvendig å kreve at alle eksisterende taubaneanlegg bringes i samsvar med bestemmelsene som får anvendelse på nye anlegg. Dette kan likevel vise seg å bli nødvendig dersom de grunnleggende sikkerhetsmålene ikke overholdes. Skulle dette være tilfellet, bør Kommisjonen foreslå for medlemsstatene en rekke rekommandasjoner for å sikre at eksisterende taubaneanlegg på deres territorium gir brukerne en høy grad av vern i lys av de bestemmelser på dette område som får anvendelse på nye anlegg.
- 29) Særlig i mangel av en europeisk spesifikasjon må de meldte organer med ansvar for framgangsmåtene for samsvarsvurdering av både sikkerhetskomponenter og delsystemer i taubaneanlegg, samordne sine beslutninger i så stor grad som mulig. Kommisjonen må påse at de gjør dette.
- 30) Gjennomføringen av de grunnleggende kravene, særlig med hensyn til sikkerheten ved anlegget, og samordning av alle framgangsmåter, gjør det nødvendig å nedsette en komité.
- 31) Tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽¹⁾ —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

1. Dette direktiv får anvendelse på taubaneanlegg til persontransport.
2. I dette direktiv menes med «taubaneanlegg til persontransport», anlegg bestående av flere komponenter konstruert, produsert, montert og tatt i bruk for det formål å transportere personer.

Når de er oppført på bruksstedet, brukes disse anleggene til å transportere personer i vogner eller med trekkinnretninger, som bæres av og/eller beveges med tau plassert langs traseen.

(¹) EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

3. De aktuelle anleggene er:

- a) kabelbaner og andre anlegg med vogner montert på hjul eller på andre bæreinnetninger der framdriften skjer med et eller flere tau,
- b) svevebaner der vognene bæres og/eller trekkes med et eller flere tau; denne gruppen omfatter også gondolbaner og stolheiser,
- c) skitrekke, der brukerne med egnet utstyr trekkes ved hjelp av et tau.

4. Dette direktiv får anvendelse på:

- anlegg som bygges og tas i bruk etter direktivets ikrafttredelse,
- delsystemer og sikkerhetskomponenter som markedsføres etter direktivets ikrafttredelse.

Det gjelder de harmoniseringsbestemmelser som er nødvendige og tilstrekkelige for å sikre og garantere overholdelse av de grunnleggende krav som er nevnt i artikkel 3 nr. 1.

Dersom det på viktige kjennetegn, delsystemer eller sikkerhetskomponenter i eksisterende anlegg foretas endringer som medfører at den aktuelle medlemsstaten krever ny tillatelse til ibruktaking, må slike endringer og deres konsekvenser for anlegget som helhet tilfredsstille de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1.

5. I dette direktiv menes med:

- «anlegg», hele systemet oppført på stedet, bestående av infrastruktur og delsystemene nevnt i vedlegg I, der infrastruktur spesialkonstruert for hvert anlegg og bygd på stedet betyr linjetraseen, systemdataene, stasjonsbygg og konstruksjoner langs strekningen som er nødvendige for oppføringen og driften av anlegget, herunder fundamentene,
- «sikkerhetskomponent», enhver grunnleggende komponent, komponentgruppe, delsammenstilling eller komplett sammenstilling av utstyr og enhver innretning som er integrert i anlegget for det formål å ivareta en sikkerhetsfunksjon og er kartlagt i sikkerhetsanalysen, som ved svikt medfører fare for menneskers sikkerhet og helse, enten disse er brukere, driftspersonale eller tredjemann,
- «byggherre», enhver fysisk eller juridisk person som bestiller bygging av et anlegg,
- «driftstekniske krav», alle de tekniske bestemmelser og tiltak som har en innvirkning på konstruksjonen og er nødvendige for at anlegget skal kunne drives sikkert,
- «vedlikeholdstekniske krav», alle de tekniske bestemmelser og tiltak som har en innvirkning på konstruksjonen og oppføringen og er nødvendige for

vedlikehold beregnet på å sikre at anlegget drives på en sikker måte.

6. Dette direktiv får ikke anvendelse på:

- heiser i henhold til direktiv 95/16/EF⁽¹⁾,
- taudrevne sporveier med tradisjonell konstruksjon,
- anlegg som brukes til landbruksformål,
- spesielt utstyr, fast eller mobilt, til bruk i tivolier og/eller fornøynelsesparker og som er konstruert for fritidsformål og ikke som transportmiddel for personer,
- gruveanlegg eller faste anlegg som brukes til industriformål,
- taudrevne ferger,
- tannhjulsdrevne tog,
- kjededrevne anlegg.

Artikkel 2

1. Dette direktiv får anvendelse uten å berøre andre fellesskapsdirektiver, men overholdelse av de grunnleggende kravene fastsatt i dette direktiv kan likevel gjøre det nødvendig å anvende spesielle europeiske spesifikasjoner utarbeidet spesielt for dette formålet.

2. Med «europeisk spesifikasjon» menes en felles teknisk spesifikasjon, en europeisk teknisk godkjenning eller en nasjonal standard som gjennomfører en europeisk standard.

3. Henvisningene for europeiske spesifikasjoner, som kan være felles tekniske spesifikasjoner, europeiske tekniske godkjenninger i henhold til direktiv 93/38/EØF eller nasjonale standarder som brukes til å gjennomføre harmoniserte europeiske standarder, skal offentliggjøres i *De Europaiske Fellesskaps Tidende*.

4. Medlemsstatene skal offentliggjøre henvisningene for nasjonale standarder som brukes til å gjennomføre harmoniserte europeiske standarder.

5. Dersom det ikke finnes harmoniserte europeiske standarder, skal medlemsstatene treffe de nødvendige tiltak for å underrette de berørte parter om de eksisterende nasjonale standardene og tekniske spesifikasjonene som betraktes som viktige eller nyttige til å sikre korrekt gjennomføring av de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1.

6. De tekniske spesifikasjonene som også kreves for å utfylle europeiske spesifikasjoner eller andre standarder, må ikke være til hinder for overholdelsen av de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1.

7. Dersom en medlemsstat eller Kommissjonen anser at en

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/16/EF av 29. juni 1995 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om heiser (EFT L 213 av 7.9.1995, s. 1).

europæisk spesifisering nevnt i nr. 2 ikke fullt ut tilfredsstillende de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1, skal Kommissjonen eller den aktuelle medlemsstaten forelegge saken for komiteen nevnt i artikkel 17 og angi årsakene til dette. Komiteen skal avgi hasteuttalelse.

I lys av komiteens uttalelse og etter samråd med komiteen nedsatt i henhold til direktiv 98/34/EF når det gjelder harmoniserte europeiske standarder, skal Kommissjonen underrette medlemsstatene om hvorvidt det er nødvendig å fjerne de aktuelle europeiske spesifiseringene fra offentliggjøringen nevnt i nr. 3.

Artikkel 3

1. Anleggene og deres infrastruktur, delsystemer og anleggets sikkerhetskomponenter må oppfylle de grunnleggende kravene som er fastsatt i vedlegg II og som får anvendelse på dem.

2. Når en nasjonal standard som gjennomfører en harmonisert europeisk standard som det er kunngjort henvisning for i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*, omfatter de grunnleggende sikkerhetskravene fastsatt i vedlegg II, skal anleggene og deres infrastruktur, delsystemer og et anleggs sikkerhetskomponenter som er konstruert i samsvar med standarden, antas å oppfylle de aktuelle grunnleggende kravene.

Artikkel 4

1. Etter anmodning fra byggherren eller dennes representant, skal alle planlagte anlegg gjennomgå en sikkerhetsanalyse som bestemt i vedlegg III og som omfatter alle sikkerhetsaspekter ved systemet og dets omgivelser innenfor rammen av konstruksjon, oppføring og ibruktaking og gjør det mulig å kartlegge, ut fra tidligere erfaring, de risikoer som vil kunne forekomme under drift.

2. Sikkerhetsanalysen skal danne grunnlag for en sikkerhetsrapport som anbefaler tiltak som skal håndtere enhver slik risiko og inneholder en liste over de sikkerhetskomponenter og delsystemer som må omfattes av bestemmelsene i kapittel II eller III.

KAPITTEL II

SIKKERHETSKOMPONENTER

Artikkel 5

1. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å påse at sikkerhetskomponentene:

— markedsføres bare dersom de gjør det mulig å oppføre et anlegg som tilfredsstillende de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1,

— tas i bruk bare dersom de gjør det mulig å oppføre anlegg som ikke medfører noen fare for menneskers sikkerhet eller helse eller eventuelt sikkerhet for eiendom, når de installeres og vedlikeholdes korrekt og brukes i samsvar med sitt formål.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes rett til å fastsette, i samsvar med traktaten, de krav de mener er nødvendige for å sikre at mennesker, og særlig arbeidstakere, vernes når de bruker de aktuelle anleggene, forutsatt at dette ikke innebærer at anleggene endres på en måte som ikke er angitt i dette direktiv.

Artikkel 6

Medlemsstatene kan ikke på sitt territorium og på grunnlag av dette direktiv forby, begrense eller hindre markedsføring av sikkerhetskomponenter som er beregnet på bruk i et anlegg når slike komponenter tilfredsstillende bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 7

1. Medlemsstatene skal anse sikkerhetskomponenter nevnt i artikkel 4 nr. 2 som er påført CE-samsvarsmerkingen vist i vedlegg IX og vedlagt EF-samsvarserklæring fastsatt i vedlegg IV, for å være i samsvar med alle aktuelle bestemmelser i dette direktiv.

2. Før en sikkerhetskomponent markedsføres, må produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet:

- a) la sikkerhetskomponenten gjennomgå en framgangsmåte for samsvarsvurdering i samsvar med vedlegg V, og
- b) påføre CE-samsvarsmerkingen på sikkerhetskomponenten og, på grunnlag av modulene fastsatt i beslutning 93/465/EØF, utarbeide en EF-samsvarserklæring i samsvar med vedlegg IV.

3. Framgangsmåten for samsvarsvurdering for en sikkerhetskomponent skal iverksettes etter anmodning fra produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet av det meldte organ nevnt i artikkel 16 som vedkommende har valgt for dette formål.

4. Dersom sikkerhetskomponentene omfattes av andre direktiver som angår andre aspekter og som også fastsetter påføring av CE-samsvarsmerking, skal merkingen angi at sikkerhetskomponenten også forutsettes å være i samsvar med bestemmelsene i disse andre direktivene.

5. Dersom verken produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet har overholdt forpliktelsene i nr. 1 til 4, skal disse forpliktelsene pålegge den som markedsfører sikkerhetskomponenten i Fellesskapet. De samme forpliktelsene skal gjelde for den som produserer sikkerhetskomponentene til egen bruk.

KAPITTEL III

DELSYSTEMER

Artikkel 8

Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å påse at delsystemer i henhold til vedlegg I markedsføres bare dersom de gjør det mulig å oppføre anlegg som tilfredsstillende grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1.

Artikkel 9

Medlemsstatene kan ikke på sitt territorium og på grunnlag av dette direktiv forby, begrense eller hindre markedsføring av delsystemer til bruk i et anlegg når disse delsystemene oppfyller bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 10

1. Medlemsstatene skal anse delsystemer i henhold til vedlegg I som er vedlagt EF-samsvarserklæring basert på mønstret fastsatt i vedlegg VI og den tekniske dokumentasjonen fastsatt i nr. 3 i denne artikkel, for å være i samsvar med de aktuelle grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1.

2. EF-prosedyren for kontroll av delsystemer skal iverksettes etter anmodning fra produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet eller, dersom slik ikke finnes, av den fysiske eller juridiske person som markedsfører det aktuelle delsystemet, av det meldte organ nevnt i artikkel 16 som produsenten, dennes representant eller ovennevnte person har valgt for dette formål. EF-samsvarserklæringen skal utarbeides av produsenten eller dennes representant eller ovennevnte person på grunnlag av EF-kontrollen nevnt i vedlegg VII.

3. Det meldte organet skal utarbeide EF-kontrollsertifikatet i samsvar med vedlegg VII og den tekniske dokumentasjonen som vedlegges det. Den tekniske dokumentasjonen skal inneholde alle nødvendige dokumenter angående delsystemets egenskaper og eventuelt alle dokumenter som bekrefter sikkerhetskomponentenes samsvar. Den må også inneholde alle relevante detaljer om vilkårene for og begrensningene på bruken, samt instruksjer for vedlikehold.

KAPITTEL IV

ANLEGG

Artikkel 11

1. Hver medlemsstat skal fastsette framgangsmåter for å gi tillatelse til bygging og ibruktaking av anlegg som ligger på deres territorium.

2. Medlemsstatene skal treffe alle hensiktsmessige tiltak og fastsette framgangsmåter for å påse at sikkerhetskomponentene og delsystemene som er nevnt i vedlegg I og

som er integrert i anlegg bygd på deres territorium, installeres og tas i bruk bare dersom de gjør det mulig å oppføre anlegg som ikke medfører noen fare for menneskers sikkerhet og helse eller eventuelt sikkerhet for eiendom, når de installeres og vedlikeholdes korrekt og brukes i samsvar med sitt formål.

3. Dersom en medlemsstat anser at en sikkerhetskomponent eller et delsystem nevnt i vedlegg I er konstruert eller bygd med bruk av en nyskapende metode, skal den treffe alle hensiktsmessige tiltak og kan fastsette spesielle vilkår for byggingen og/eller ibruktakingen av et anlegg der slike nyskapende komponenter eller delsystemer vil bli brukt. Den skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette og oppgi sin begrunnelse. Kommisjonen skal umiddelbart forelegge saken for komiteen nevnt i artikkel 17.

4. Medlemsstatene skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å påse at anleggene bygges og tas i bruk bare dersom de er utformet og oppført på en slik måte at de garanterer at de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1 er oppfylt.

5. På grunnlag av bestemmelsene nevnt i nr. 1 kan medlemsstatene ikke forby, begrense eller hindre fritt varebytte for sikkerhetskomponenter og delsystemer nevnt i vedlegg I som er vedlagt en EF-samsvarserklæring i henhold til artikkel 7 eller 10.

6. Sikkerhetsanalysen, EF-samsvarserklæringer og den medfølgende tekniske dokumentasjonen som gjelder sikkerhetskomponentene og delsystemene nevnt i vedlegg I må av byggherren eller dennes representant framlegges for den myndighet som er ansvarlig for å godkjenne anlegget, og en kopi av dem skal oppbevares ved anlegget.

7. Medlemsstatene må påse at sikkerhetsanalysen, sikkerhetsrapporten og den tekniske dokumentasjonen foreligger og inneholder all dokumentasjon angående anleggets kjennetegn og eventuelt alle dokumenter som bekrefter samsvar for sikkerhetskomponenter og delsystemer nevnt i vedlegg I. I tillegg må det foreligge dokumenter som angir de nødvendige vilkårene, herunder begrensninger på driften, og fullstendige detaljer angående vedlikehold, overvåkning, justering og ettersyn.

Artikkel 12

Med forbehold for andre lovbestemmelser, kan medlemsstatene ikke forby, begrense eller hindre at anlegg som oppfyller bestemmelsene i dette direktiv, bygges og tas i bruk på deres territorium.

Artikkel 13

Medlemsstatene skal påse at et anlegg fortsetter å være i drift bare dersom det tilfredsstillende vilkårene fastsatt i sikkerhetsrapporten.

KAPITTEL V

BESKYTTELSESTILTAK

Artikkel 14

1. Dersom en medlemsstat fastslår at en sikkerhetskomponent som er påført CE-samsvarmerkingen og som markedsføres og brukes i samsvar med sitt formål, eller at et delsystem med en EF-samsvarserklæring nevnt i artikkel 10 nr. 1 som brukes i samsvar med sitt formål, medfører fare for menneskers sikkerhet og helse og eventuelt sikkerhet for eiendom, skal den treffe alle hensiktsmessige tiltak for å begrense bruksvilkårene for komponenten eller delsystemet eller forby at de brukes.

Den aktuelle medlemsstaten skal umiddelbart underrette Kommissjonen om de tiltak som treffes og angi grunnene for sin avgjørelse, særlig dersom det manglende samsvaret skyldes:

- a) at de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1 ikke er oppfylt,
- b) feilaktig anvendelse av de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2, i den utstrekning anvendelse av disse spesifikasjonene påberopes,
- c) mangler ved de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2.

2. Kommissjonen skal så snart som mulig rådspørre de berørte parter. Dersom Kommissjonen etter denne rådspørningen fastslår at:

— tiltakene er berettiget, skal den umiddelbart underrette medlemsstaten som tok initiativ og de øvrige medlemsstatene, om dette; dersom avgjørelsen nevnt i nr. 1 skyldes mangler ved de europeiske spesifikasjonene, skal Kommissjonen, etter å ha rådspurt de berørte parter, iverksette framgangsmåten nevnt i artikkel 2 nr. 7 dersom medlemsstaten som har truffet avgjørelsen, har til hensikt å opprettholde den,

— tiltakene i forbindelse med en sikkerhetskomponent er uberettigede, skal den umiddelbart underrette produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet og medlemsstaten som traff tiltakene, om dette,

— tiltakene i forbindelse med et delsystem er uberettigede, skal den umiddelbart underrette produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet om dette, eller, dersom dette ikke er mulig, den fysiske eller juridiske personen som har markedsført det aktuelle delsystemet, samt medlemsstaten som traff tiltakene.

3. Dersom det fastslås at en sikkerhetskomponent som er påført CE-samsvarmerking, ikke er i samsvar, skal vedkommende medlemsstat treffe hensiktsmessige tiltak overfor den som har påført merkingen og utarbeidet EF-samsvarserklæringen, og underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om dette.

4. Dersom det fastslås at et delsystem med EF-samsvarserklæring ikke er i samsvar, skal vedkommende medlemsstat treffe hensiktsmessige tiltak overfor den som har utarbeidet EF-samsvarserklæringen, og underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om dette.

5. Kommissjonen skal påse at medlemsstatene holdes underrettet om resultatet av framgangsmåten.

Artikkel 15

Dersom en medlemsstat fastslår at et godkjent anlegg som brukes i samsvar med sitt formål medfører fare for menneskers sikkerhet og helse, og eventuelt sikkerhet for eiendom, skal den treffe alle hensiktsmessige tiltak for å begrense driftsvilkårene til anlegget eller forby driften av det.

KAPITTEL VI

MELDTE ORGANER

Artikkel 16

1. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om de organer som har ansvar for å iverksette framgangsmåten for samsvarsvurdering nevnt i artikkel 7 og 10, og angi hvert organs ansvarsområde. Kommissjonen skal tildele dem identifikasjonsnumre. Kommissjonen skal i *De Europeiske Fællesskaps Tidende* offentliggjøre listen over meldte organer med deres identifikasjonsnummer og ansvarsområde, og skal påse at listen ajourføres.

2. Medlemsstatene skal anvende kriteriene oppført i vedlegg VIII ved vurderingen av de organer som skal meldes. Organer som oppfyller vurderingskriteriene fastsatt i de aktuelle harmoniserte europeiske standarder, skal antas å oppfylle disse kriteriene.

3. En medlemsstat som har meldt et organ, må tilbakekalle meldingen dersom den fastslår at organet ikke lenger oppfyller kriteriene oppført i vedlegg VIII. Den skal umiddelbart underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om dette.

4. Ved behov skal samordning av de meldte organene iverksettes i samsvar med artikkel 17.

KAPITTEL VII

KOMITÉ

Artikkel 17

1. Kommissjonen skal bistås av en komité.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 3 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

KAPITTEL VIII

CE-SAMSVARSMERKING

Artikkel 18

1. CE-samsvarsmerket skal bestå av bokstavene «CE» med grafisk utforming som vist i mønstret i vedlegg IX.
2. CE-samsvarsmerket skal festes på hver sikkerhetskomponent på tydelig og synlig måte, eller dersom dette ikke er mulig, på en etikett som er permanent festet til komponenten.
3. Det er ikke tillatt å påføre sikkerhetskomponenter merker eller preging som kan virke villedende på tredjemann med hensyn til CE-samsvarsmerkets betydning og utforming. Enhver annen merking kan påføres sikkerhetskomponenten, forutsatt at slik merking ikke gjør CE-samsvarsmerkingen mindre synlig og lettlest.
4. Uten at artikkel 14 berøres:
  - a) dersom en medlemsstat fastslår at CE-samsvarsmerket er påført uberettiget, er produsenten eller dennes representant etablert i Fællesskapet forpliktet til å sørge for at sikkerhetskomponenten bringes i samsvar med bestemmelsene om CE-samsvarsmerking, og at overtredelsen opphører på de vilkår medlemsstaten fastsetter,
  - b) dersom sikkerhetskomponenten fortsatt ikke er i samsvar, skal medlemsstaten treffe alle nødvendige tiltak for å begrense eller forby markedsføring av den aktuelle sikkerhetskomponenten, eller sørge for at den trekkes tilbake fra markedet etter framgangsmåtene fastsatt i artikkel 14.

KAPITTEL IX

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 19

Ethvert vedtak gjort i henhold til dette direktiv som innebærer begrensning av bruken eller markedsføring av sikkerhetskomponenter eller av et delsystem i et anlegg, skal begrunnes. Vedtaket skal så snart som mulig meddeles den berørte part, som samtidig skal underrettes om den klageadgang som foreligger etter gjeldende lovgivning i den aktuelle medlemsstaten, og om fristen for slik klage.

Artikkel 20

Anlegg som det er gitt tillatelse til før dette direktivs ikrafttredelse og som byggingen ikke er påbegynt for, må være i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv, med mindre medlemsstatene bestemmer noe annet og angir begrunnelsen for dette, og et like høyt vernnivå oppnås.

Artikkel 21

1. Medlemsstatene skal innen 3. mai 2002 vedta og kunngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

3. Medlemsstatene skal i en periode på fire år etter dette direktivs ikrafttredelse tillate:

— bygging og ibruktaking av anlegg,

— markedsføring av delsystemer og sikkerhetskomponenter

som er i samsvar med gjeldende bestemmelser på deres territorium på ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv.

4. Kommissjonen skal senest 3. mai 2004 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringen av dette direktiv, særlig artikkel 1 nr. 6 og artikkel 17, og eventuelt framlegge forslag til endringer.

Artikkel 22

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 20. mars 2000.

For Europaparlamentet

N. FONTAINE

President

For Rådet

J. GAMA

Formann

*VEDLEGG I***DELSYSTEMER I ET ANLEGG**

For dette direktivs formål inndeles et anlegg i infrastruktur og delsystemene oppført nedenfor, der driftstekniske krav og vedlikeholdstekniske krav må tas i betraktning i hvert enkelt tilfelle:

1. Tau og tauforbindelser
  2. Drivmaskineri og bremser
  3. Mekaniske innretninger
    - 3.1. Taustrammeinnretninger
    - 3.2. Mekaniske innretninger i stasjonene
    - 3.3. Mekaniske innretninger i konstruksjonene langs traseen
  4. Vogner
    - 4.1. Gondoler, stoler og trekkinnretninger
    - 4.2. Oppheng
    - 4.3. Løpeverk
    - 4.4. Forbindelser med tauet
  5. Elektrotekniske innretninger
    - 5.1. Styrings-, overvåkings- og sikkerhetsinnretninger
    - 5.2. Kommunikasjons- og informasjonsutstyr
    - 5.3. Lynavledeanlegg
  6. Redningsutstyr
    - 6.1. Fast redningsutstyr
    - 6.2. Mobilt redningsutstyr
-

VEDLEGG II

GRUNNLEGGENDE KRAV

1. **Formål**

Dette vedlegg angir de grunnleggende krav, herunder vedlikeholdstekniske krav og driftstekniske krav, som får anvendelse på konstruksjon, bygging og ibruktaking av anlegg nevnt i artikkel 1 nr. 5 i dette direktiv.

2 **Generelle krav**2.1 *Sikkerhet for personer*

Sikkerhet for brukere, arbeidstakere og tredjemann er et avgjørende krav ved konstruksjon, bygging og drift av anlegg.

2.2. *Sikkerhetsprinsipper*

Alle anlegg må konstrueres, bygges, drives og vedlikeholdes i samsvar med følgende prinsipper, som skal anvendes i den angitte rekkefølgen:

- eliminere, eller dersom dette ikke er mulig, redusere risikoer ved konstruksjonsmessige og byggemessige forholdsregler,
- bestemme og iverksette alle nødvendige tiltak som beskyttelse mot risikoer som ikke kan elimineres ved konstruksjonsmessige og byggemessige forholdsregler,
- bestemme og kunngjøre de forholdsregler som skal treffes for å unngå de risikoer som det ikke har vært mulig å eliminere fullstendig ved hjelp av bestemmelsene og tiltakene nevnt i første og annet strekpunkt.

2.3. *Vurdering av ytre faktorer*

Anleggene må være slik konstruert og bygd at det er mulig å drive dem sikkert, idet det tas hensyn til anleggstypen, terrenget og miljøet der de ligger, atmosfæriske og meteorologiske forhold, samt eventuelle konstruksjoner og hindringer som befinner seg i luften eller på bakken i nærheten.

2.4. *Dimensjonering*

Anlegget, delsystemene og alle sikkerhetskomponenter må være dimensjonert, konstruert og bygd for å motstå, med en tilstrekkelig grad av sikkerhet, alle belastninger under alle forutsigbare forhold, også de som forekommer når anlegget ikke er i drift, og under hensyn særlig til ytre påvirkning, dynamiske effekter og tretthetsfenomener, samtidig som god teknisk praksis overholdes, særlig med hensyn til valg av materialer.

2.5. *Montering*

2.5.1. Anlegget, delsystemene og alle sikkerhetskomponenter må være slik konstruert og utført at de kan monteres og settes opp på en trygg måte.

2.5.2. Sikkerhetskomponentene må være slik utformet at monteringsfeil er umulig, enten ved konstruksjonen eller ved hjelp av hensiktsmessig merking på selve komponentene.

2.6. *Anleggets sikkerhet*

2.6.1. Sikkerhetskomponentene må være utformet og laget og kunne brukes på en slik måte at det i hvert tilfelle sikres at deres egen driftssikkerhet og/eller anleggets sikkerhet er ivaretatt, som nevnt i sikkerhetsanalysen i vedlegg III, slik at feil er høyst usannsynlig, og med en tilfredsstillende sikkerhetsmargin.

2.6.2. Anlegget må være konstruert og bygd på en slik måte at når det er i drift, vil enhver feil i en komponent som kan påvirke sikkerheten, også indirekte, i god tid bli møtt med et hensiktsmessig tiltak.

- 2.6.3. Beskyttelsestiltakene nevnt i nr. 2.6.1 og 2.6.2 må anvendes i hele tidsrommet mellom to planlagte inspeksjoner av den aktuelle komponenten. Tidsrommet mellom planlagte inspeksjoner av sikkerhetskomponentene må være tydelig angitt i bruksanvisningen.
- 2.6.4. Sikkerhetskomponenter som er integrert som reservedeler i et anlegg, må tilfredsstille de grunnleggende kravene i dette direktiv og vilkårene for god interaksjon med andre deler av anlegget.
- 2.6.5. Det må treffes tiltak for å sikre at virkningene av en brann i anlegget ikke innebærer en fare for sikkerheten til personer som transporteres, og arbeidstakere.
- 2.6.6. Det må treffes særlige tiltak for å beskytte anlegg og personer mot virkninger av lynnedslag.
- 2.7. *Sikkerhetsinnretninger*
- 2.7.1. Enhver mangel ved anlegget som vil kunne føre til feil som setter sikkerheten i fare, må, når det er mulig, oppdages, meldes og behandles av en sikkerhetsinnretning. Det samme gjelder for enhver normalt forutsigbar ytre hendelse som vil kunne sette sikkerheten i fare.
- 2.7.2. Det må være mulig å stanse anlegget manuelt til enhver tid.
- 2.7.3. Etter at anlegget er stanset av en sikkerhetsinnretning, må det ikke være mulig å starte det igjen med mindre det er truffet hensiktsmessige tiltak.
- 2.8. *Vedlikeholdstekniske krav*
- Anlegget må være slik konstruert og bygd at det er mulig å foreta såvel planlagt som ikke-planlagt vedlikehold og reparasjoner på en trygg måte.
- 2.9. *Miljøbelastninger*
- Anlegget må være slik konstruert og bygd at enhver belastning eller plage inne i eller utenfor anlegget som skyldes skadelige gasser, støy eller vibrasjoner, ikke overstiger de fastsatte grenseverdiene.
3. **Krav til infrastruktur**
- 3.1. *Trasé, hastighet, avstand mellom vogner*
- 3.1.1. Anlegget skal være slik konstruert at det kan drives sikkert og uten at det oppstår forstyrrelser eller fare, under hensyn til forhold i terrenget og til miljøet der anlegget ligger, atmosfæriske og meteorologiske forhold, eventuelle konstruksjoner og hindringer som befinner seg på bakken eller i luften i nærheten; dette gjelder for alle drifts- og vedlikeholdsforhold og ved redning av personer.
- 3.1.2. Det må sikres tilstrekkelig avstand horisontalt og vertikalt mellom vogner, trekkinnetninger, kjørebane, tau osv., og eventuelle konstruksjoner og hindringer som befinner seg på bakken eller i luften i nærheten, under hensyn til tauenes og vognenes eller trekkinnetningenes bevegelse loddrett, i lengderetningen og sideveis under de minst gunstige forutsigbare driftsforhold.
- 3.1.3. Største avstand mellom vognene og bakken må ta hensyn til anleggets art, vogntypen samt redningsmetoder. Når det gjelder åpne vogner, må den også ta hensyn til risikoen for fall, samt de psykologiske aspektene knyttet til avstanden mellom vognene og bakken.
- 3.1.4. Den høyeste hastigheten for vognene eller trekkinnetningene, den minste avstanden mellom dem, og deres akselerasjons- og bremseegenskaper må velges slik at personsikkerhet og anleggets driftssikkerhet ivaretas.
- 3.2. *Stasjoner og konstruksjoner langs traseen*
- 3.2.1. Stasjoner og konstruksjoner langs traseen må være slik konstruert, bygd og utstyrt at de er stabile. De skal gi sikker framføring av tau, vogner og trekkinnetninger, og skal kunne vedlikeholdes på en sikker måte, under alle driftsforhold.

- 3.2.2. Anleggets påstignings- og avstigningsområder må være slik utformet at de garanterer sikker trafikk med vogner, trekkinnetninger og personer. Særlig må vognenes og trekkinnetningenes bevegelse i stasjonene kunne foregå uten risiko for personer, under hensyn til disses eventuelle aktive medvirkning til bevegelsen.

4. **Krav til tau, drivmaskineri og bremsesystem og til mekaniske og elektriske innretninger**

4.1. *Tau og tauopplagring*

- 4.1.1. Med hensyn til tau må alle tiltak treffes i samsvar med god teknisk praksis for å:

- unngå brudd på tau og deres fester eller skjøter,
- sikre at de arbeider innenfor grensebelastningsverdiene,
- sikre tilstrekkelig opplagringssikkerhet og forhindre en avsporing,
- muliggjøre overvåkning av tauene.

- 4.1.2. Dersom ikke enhver risiko for tauavsporing kan hindres, må det treffes tiltak for å sikre at tauene kan fanges opp og anlegget stanses uten risiko for personer i tilfelle av en avsporing.

4.2. *Mekaniske innretninger*

4.2.1. Drivmaskineri

Drivmaskineriet til et anlegg må ha passende ytelse og kapasitet, tilpasset de forskjellige driftsforhold og -måter.

4.2.2. Nøddriftsmaskineri

Anlegget må ha et nøddriftsmaskineri med en energikilde som er uavhengig av hoveddriftsmaskineriets. Det er likevel ikke nødvendig med et nøddriftsmaskineri dersom sikkerhetsanalysen viser at personer kan forlate vognene, og særlig trekkinnetningene, enkelt, raskt og sikkert selv om det ikke finnes et nøddriftsmaskineri.

4.2.3. Bremsesystem

- 4.2.3.1. I et nødstilfelle under drift må det være mulig å stanse anlegget og/eller vognene til enhver tid, under de ugunstigste forholdene med hensyn til tillatt last og friksjonsvilkår på drivskiven. Stopplengden må være så kort som anleggets sikkerhet krever.

- 4.2.3.2. Retardasjonsverdiene må ligge innenfor hensiktsmessige grenser, slik at personsikkerheten er ivaretatt, og slik at det sikres at vognene, tauene og de øvrige delene av anlegget fungerer tilfredsstillende.

- 4.2.3.3. Alle anlegg må ha to eller flere bremsesystemer, hvert av dem må være i stand til å stanse anlegget, og må være slik samordnet at de automatisk erstatter det aktive systemet når dets effekt blir utilstrekkelig. Trekktauets siste bremsesystem må virke direkte på drivskiven. Disse bestemmelsene får ikke anvendelse på skitrek.

- 4.2.3.4. Anlegget må være utstyrt med en effektiv stopp- og holdemekanisme som sikkerhet mot at anlegget startes utilsiktet.

4.3. *Betjeningsinnretninger*

Betjeningsinnretningene må være slik utformet og laget at de er sikre og pålitelige, at de tåler normal driftsbelastning og ytre faktorer som fuktighet, ekstreme temperaturer eller elektromagnetisk forstyrrelse, og at de ikke forårsaker farlige situasjoner, selv i tilfelle av feilbetjening.

4.4. *Kommunikasjonsinnretninger*

Driftspersonalet må ved hjelp av egnede innretninger kunne kommunisere med hverandre til enhver tid og informere brukerne i nødstilfeller.

5. **Vogner og trekkinnretninger**

- 5.1. Vogner og/eller trekkinnretninger må være slik utformet og utstyrt at ingen person kan falle ut eller utsettes for andre farer under forutsigbare driftsforhold.
- 5.2. Vognenes og trekkinnretningenes fester på tauet må være slik dimensjonert og konstruert at de, under de ugunstigste forhold, ikke:
- skader tauet, eller
  - glir, unntatt når glidebevegelse ikke har noen vesentlig innvirkning på vognens, trekkinnretningens eller anleggets sikkerhet.
- 5.3. Dører (i vogner og gondoler) må være slik konstruert og utformet at de kan lukkes og stenges. Gulv og vegger må være slik konstruert og utformet at de under alle omstendigheter tåler det trykk og de belastninger de utsettes for av brukerne.
- 5.4. Dersom det av driftssikkerhetsmessige årsaker er nødvendig med en vognfører, må vognen være slik utstyrt at vedkommende kan utføre sine oppgaver.
- 5.5. Vogner og/eller trekkinnretninger og særlig deres oppheng må være slik konstruert og utstyrt at sikkerheten for arbeidstakere er ivarettatt når de utfører arbeidet i samsvar med aktuelle regler og instruksjoner.
- 5.6. For vogner utstyrt med utløsbare klemmer må alle tiltak treffes for å stanse ved avgang en vogn som er feilaktig tilkopledd tauet, og ved ankomst en vogn der klemmene ikke er frakopledd, uten fare for brukerne, slik at det forhindres at vognen faller av.
- 5.7. Kabelbanevogner og, i den grad anleggstypen tillater det, vogner på totausveibaner, må være utstyrt med en automatisk bremseinretning som virker på kjørebanelen eller bæretauet, når mulighet for brudd på trekktauet ikke med rimelighet kan utelukkes.
- 5.8. Dersom enhver risiko for vognavsporing ikke kan elimineres ved andre tiltak, må vognen være utstyrt med avspøringsvern som gjør det mulig å stanse vognen uten risiko for personer.

6. **Utstyr for brukerne**

Atkomst til påstigningsområder og utgang fra avstigningsområder, samt brukernes påstigning og avstigning må være innrettet med tanke på vognenes bevegelse og stans på en slik måte at personsikkerheten ivaretas, særlig i områder der det er risiko for fall.

Det må være mulig for barn og personer med nedsatt bevegelsesevne å benytte anlegget trygt dersom anlegget er konstruert for transport av slike personer.

7. **Driftstekniske krav**

7.1. *Sikkerhet*

- 7.1.1. Alle tekniske forholdsregler og tiltak må treffes for å sikre at anlegget brukes i samsvar med sitt formål etter sin tekniske spesifikasjon og de fastsatte driftsvilkårene, og at instruksene for sikker drift og vedlikehold kan overholdes. Bruksanvisningen og de tilhørende anvisninger skal være utarbeidet på ett eller flere av Fællesskapets offisielle språk, som kan bestemmes i samsvar med traktaten av den medlemsstat på hvis territorium anlegget bygges.
- 7.1.2. De personer som har ansvar for å drive anlegget, må ha til rådighet tilstrekkelige materielle ressurser og være kvalifisert til å utføre den aktuelle oppgaven.
- 7.2. *Sikkerhet i tilfelle driftsforstyrrelser på anlegget*

Alle tekniske forholdsregler og tiltak må treffes for å sikre at brukerne, i tilfelle driftsforstyrrelser på anlegget, kan bringes i sikkerhet innen en fastsatt tid tilpasset anleggstypen og omgivelsene, dersom anlegget stanses og ikke kan startes igjen raskt.

7.3. *Andre særlige bestemmelser som gjelder sikkerhet*

7.3.1. Betjenings- og arbeidsplasser

Bevegelige deler som normalt er tilgjengelige på stasjonene, må være slik konstruert, utformet og innbygd at de utelukker risiko eller, når det likevel foreligger risiko, skal slike deler være utstyrt med verneinnretninger som hindrer kontakt med anleggsdeler som kan forårsake ulykker. Innretningene må være av en type som ikke enkelt kan fjernes eller settes ut av funksjon.

7.3.2. Risiko for fall

Arbeidsplasser og arbeidsområder, også slike som brukes leilighetsvis, og atkomsten til dem må være slik utformet og innrettet at de hindrer personer som må arbeide eller ferdes der, fra å falle. Dersom dette ikke er tilstrekkelig, må de også være utstyrt med festepunkter for personlig verneutstyr for å hindre fall.

---

*VEDLEGG III***SIKKERHETSANALYSE**

Sikkerhetsanalysen som kreves for hvert taubaneanlegg nevnt i artikkel 1 nr. 5 i dette direktiv, må ta hensyn til hver planlagte driftsform. Analysen må være utarbeidet etter en anerkjent eller fastsatt metode og ta hensyn til god teknisk praksis og kompleksiteten ved det aktuelle anlegget. Den har også som mål å sikre at utformingen og konfigurasjonen av anlegget tar hensyn til de stedlige omgivelsene og de verst tenkelige situasjonene for å sikre tilfredsstillende sikkerhetsforhold.

Analysen må også omfatte sikkerhetsinnretningene og deres virkning på anlegget og tilhørende delsystemer som de setter i gang, slik at:

- de er i stand til å reagere på en første driftsstans eller svikt som oppdages, slik at de enten forblir i en tilstand som garanterer sikkerhet, i en lavere driftstilstand eller i en funksjonssikker tilstand (sikkerhetsstopp), eller
- de er overflødige og er under overvåkning, eller
- de er slik at sannsynligheten for svikt kan evalueres og at de har en standard tilsvarende den som oppnås ved sikkerhetsinnretninger som oppfyller kriteriene i første og annet strekpunkt.

Sikkerhetsanalysen skal brukes til å utarbeide oversikten over risikoer og farlige situasjoner i samsvar med artikkel 4 nr. 1 i dette direktiv og til å fastsette listen med sikkerhetskomponenter nevnt i artikkel 4 nr. 2. Resultatet av sikkerhetsanalysen må oppsummeres i en sikkerhetsrapport.

---

*VEDLEGG IV***SIKKERHETSKOMPONENTER: EF-SAMSVARERKLÆRING**

Dette vedlegg får anvendelse på sikkerhetskomponenter nevnt i artikkel 1 nr. 5 i dette direktiv for å sikre at de oppfyller de grunnleggende kravene som gjelder dem, nevnt i artikkel 3 nr. 1 i direktivet og bestemt i vedlegg II.

EF-samsvarerklæringen og den medfølgende dokumentasjonen må være datert og underskrevet. Den må være utarbeidet på de(t) samme språk som bruksanvisningen nevnt i vedlegg II nr. 7.1.1.

Erklæringen må inneholde følgende opplysninger:

- henvisninger til dette direktiv,
  - navn, firma og fullstendig adresse til produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet. En representant må også oppgi produsentens navn, firma og fullstendige adresse,
  - beskrivelse av komponenten (merke, type osv.),
  - angivelse av hvilken framgangsmåte som er benyttet for samsvarerklæringen (artikkel 7 i dette direktiv),
  - alle relevante bestemmelser som komponenten må oppfylle, og særlig bruksvilkårene,
  - navn og adresse til eventuelt meldt organ som medvirker i framgangsmåten som er benyttet for samsvar, og dato for EF-kontrollsertifikat med eventuelle detaljer om sertifikatets gyldighetstid og -vilkår,
  - eventuelt henvisning til harmoniserte standarder som har tjent som referanse,
  - angivelse av personen som har fullmakt til å undertegne på vegne av produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet.
-

VEDLEGG V

SIKKERHETSKOMPONENTER: SAMSVARSVURDERING

1. Virkeområde

Dette vedlegg får anvendelse på sikkerhetskomponenter med sikte på å kontrollere samsvar med de grunnleggende krav nevnt i artikkel 3 nr. 1 i dette direktiv og bestemt i vedlegg II. Det gjelder den vurdering som ett eller flere meldte organer gjør av om en komponent i seg selv oppfyller, isolert sett, de tekniske spesifikasjoner som er fastsatt for den.

2. Prosedyrenes innhold

Vurderingsprosedyrene som iverksettes av de meldte organene på både konstruksjons- og produksjonsstadiet, er basert på modulene bestemt i rådsbeslutning 93/465/EØF etter de metoder som er angitt i nedenstående tabell. Løsningene angitt i tabellen betraktes som likeverdige og kan brukes etter produsentens valg.

VURDERING AV SIKKERHETSKOMPONENTERS SAMSVAR

Konstruksjon	Produksjon
1. EF-typeprøving Modul B	1. a) Kvalitetssikring av produksjonen Modul D
	1. b) Produktverifisering Modul F
2. Full kvalitetssikring Modul H	2. Full kvalitetssikring Modul H
3. Enhetsverifisering Modul G	3. Enhetsverifisering Modul G

Modulene må anvendes under hensyn til de særlige tilleggsvilkårene fastsatt i hver modul

MODUL B: EF-TYPEPRØVING

- Denne modulen beskriver den delen av prosedyren der et meldt organ fastslår og attesterer at et eksemplar som er representativt for den planlagte produksjon, oppfyller bestemmelsene i dette direktiv.
- Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal sende søknad om EF-typeprøving til et meldt organ etter eget valg.

Søknaden skal omfatte:

- produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom denne har sendt inn søknaden,
- en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er sendt til et annet meldt organ,
- den tekniske dokumentasjonen beskrevet i nr. 3.

Søkeren skal stille til rådighet for det meldte organ et eksemplar, heretter kalt «type», som er representativt for den aktuelle produksjonen. Det meldte organ kan be om ytterligere eksemplarer dersom prøvingsprogrammet krever det.

3. Den tekniske dokumentasjonen må gjøre det mulig å vurdere om komponenten er i samsvar med kravene i dette direktiv. Den skal, så langt det er nødvendig for vurderingen, omfatte komponentens utforming, produksjon og virkemåte.

Dokumentasjonen må inneholde, i den grad det er relevant for vurderingen:

- en generell typebeskrivelse,
- konstruksjons- og produksjonstegninger og oversikter over komponenter, delenheter, kretser osv.
- beskrivelser og forklaringer som er nødvendige for å forstå nevnte tegninger og oversikter og komponentens virkemåte,
- listen over de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, som er anvendt helt eller delvis, og beskrivelser av løsningene som er valgt for å oppfylle de grunnleggende kravene når det ikke finnes europeiske spesifikasjoner som nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv,
- resultatene fra konstruksjonsberegninger som er gjort, undersøkelser som er foretatt osv.,
- prøvingsrapporter.

Den må også angi komponentens bruksområde.

4. Det meldte organ:
  - 4.1. må undersøke den tekniske dokumentasjonen, kontrollere at typen er produsert i samsvar med den tekniske dokumentasjonen og fastslå både de komponenter som er utformet i samsvar med de relevante bestemmelsene i de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, og de som er utformet uten at de relevante bestemmelsene i de europeiske spesifikasjonene er blitt anvendt,
  - 4.2. må foreta eller få foretatt de hensiktsmessige undersøkelser og prøvinger som er nødvendige for å kontrollere om løsningene produsenten har valgt, oppfyller de grunnleggende kravene i dette direktiv i de tilfeller de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 ikke er blitt anvendt,
  - 4.3. må foreta eller få foretatt de hensiktsmessige undersøkelser og nødvendige prøvinger for å kontrollere om de aktuelle europeiske spesifikasjonene virkelig er anvendt når produsenten har valgt å anvende dem,
  - 4.4. må avtale med søkeren hvor de nødvendige undersøkelser og prøvinger skal foretas.
5. Når typen tilfredsstillende bestemmelsene i dette direktiv, skal det meldte organ utstede et EF-typeprøvingssertifikat til søkeren. Sertifikatet skal inneholde produsentens navn og adresse, konklusjonene fra undersøkelsen, vilkårene for og varigheten av sertifikatets gyldighet, og de data som er nødvendig for å bestemme den godkjente type.

En liste over de relevante delene i den tekniske dokumentasjonen skal vedlegges sertifikatet, og det meldte organ skal oppbevare en kopi av den. Dersom det meldte organ nekter å utstede et EF-typeprøvingssertifikat til produsenten, skal det gi en detaljert begrunnelse for avslaget. Det skal fastsettes bestemmelser om klagebehandling.

6. Søkeren skal informere det meldte organ som har den tekniske dokumentasjonen som gjelder EF-typeprøvingssertifikatet, om alle endringer av den godkjente komponenten som må få ny godkjenning når disse endringene kan berøre komponentens samsvar med de grunnleggende krav eller de fastsatte bruksvilkårene for den. Denne nye godkjenningen skal gis i form av et tillegg til det opprinnelige EF-typeprøvingssertifikatet.
7. Hvert meldte organ skal oversende de andre meldte organer de relevante opplysninger om utstedte og tilbakekalte EF-typeprøvingssertifikater og tillegg.
8. De andre meldte organer kan få kopi av EF-typeprøvingssertifikatene og/eller tilleggene til dem. Vedleggene til sertifikatene skal stilles til rådighet for de andre meldte organer.
9. Produsenten eller dennes representant skal oppbevare en kopi av EF-typeprøvingssertifikatene og tilleggene til dem sammen med den tekniske dokumentasjonen i minst 30 år regnet fra siste produksjonsdag for komponenten.

Dersom verken produsenten eller dennes representant er etablert i Fellesskapet, skal plikten til å ha den tekniske dokumentasjonen tilgjengelig påhvile den person som markedsfører komponenten i Fellesskapet.

MODUL D: KVALITETSSIKRING AV PRODUKSJONEN

1. Denne modulen beskriver prosedyren der produsenten som tilfredsstillende forpliktelserne fastsatt i nr. 2, forsikrer og erklærer at vedkommende komponenter er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og oppfyller kravene i dette direktiv. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre hver komponent CE-merkingen og utarbeide en skriftlig samsvarserklæring. CE-merkingen skal ledsages av identifikasjonsnummeret til det meldte organ som er ansvarlig for tilsynet nevnt i nr. 4.
2. Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem for produksjonen, foreta inspeksjon og prøving av ferdige komponenter som fastsatt i nr. 3, og skal være underlagt tilsynet nevnt i nr. 4.
3. Kvalitetssystem
- 3.1. Produsenten skal sende inn søknad om vurdering av sitt kvalitetssystem for vedkommende komponenter til et meldt organ etter eget valg.

Søknaden skal omfatte:

- alle opplysninger som er relevante for den planlagte komponentkategori,
  - dokumentasjonen som gjelder kvalitetssystemet,
  - eventuelt den tekniske dokumentasjon for den godkjente typen og en kopi av EF-typeprøvingssertifikatet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at komponentene er i samsvar med typen som er beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med kravene i dette direktiv.

Alle faktorer, krav og bestemmelser som produsenten har benyttet, skal være dokumentert på en systematisk og ordnet måte i form av skriftlige retningslinjer, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Den skal særlig omfatte en hensiktsmessig beskrivelse av:

- kvalitetsmålsettingene, organisasjonsplanen, ledernes ansvar og myndighet med hensyn til komponentkvalitet,
  - produksjonsprosessene, teknikkene for kvalitetskontroll og kvalitetssikring og andre systematiske tiltak som vil bli anvendt,
  - undersøkelser og prøvingene som vil bli foretatt før, under og etter produksjonen, med angivelse av hvor ofte de vil finne sted,
  - kvalitetsregistrene, som inspeksjonsrapporter, prøvingsdata og kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.,
  - mulighetene for å overvåke at den påkrevde komponentkvalitet blir oppnådd, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.
- 3.3. Det meldte organ skal vurdere kvalitetssystemet for å avgjøre om det tilfredsstillende kravene nevnt i nr. 3.2. Det skal forutsettes at kvalitetssystemer som anvender de relevante harmoniserte standarder, er i samsvar med disse kravene.

Revisjonsgruppen skal ha minst ett medlem med erfaring i å vurdere den aktuelle komponentteknologi. Vurderingsprosedyren skal omfatte en inspeksjon av produsentens anlegg.

Produsenten skal underrettes om avgjørelsen. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for avgjørelsen.

- 3.4. Produsenten skal påta seg til å oppfylle forpliktelserne som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og å opprettholde det slik at det fortsatt fungerer hensiktsmessig og effektivt.

Produsenten eller dennes representant skal holde det meldte organ som godkjente kvalitetssystemet, underrettet om enhver planlagt endring i kvalitetssystemet.

Det meldte organ skal vurdere de foreslåtte endringer og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil tilfredsstillende kravene nevnt i nr. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sin avgjørelse. Underretningen skal inneholde resultatene av undersøkelsen og en begrunnelse for avgjørelsen.

4. Tilsyn på det meldte organs ansvar
  - 4.1. Formålet med tilsynet er å sikre at produsenten korrekt oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
  - 4.2. Produsenten skal for inspeksjonsformål gi det meldte organ adgang til produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringssteder og gi det alle nødvendige opplysninger, særlig:
    - dokumentasjon av kvalitetssystemet,
    - kvalitetsregistrene, som inspeksjonsrapporter, prøvingsdata og kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.
  - 4.3. Det meldte organ skal med jevne mellomrom foreta revisjoner for å forsikre seg om at produsenten opprettholder og anvender kvalitetssystemet, og det skal gi produsenten en revisjonsrapport.
  - 4.4. Det meldte organ kan dessuten foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan organet om nødvendig foreta eller få foretatt prøvinger for å kontrollere at kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Det skal gi produsenten en rapport om besøket, og en prøvingsrapport dersom det er blitt foretatt en prøving.
5. Produsenten skal i minst 30 år regnet fra siste produksjonsdag for komponenten ha til rådighet for de nasjonale myndigheter:
  - dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1 annet ledd annet strekpunkt,
  - tilpasningene nevnt i nr. 3.4 annet ledd,
  - avgjørelsene og rapportene fra det meldte organ nevnt i nr. 3.4, 4.3 og 4.4.
6. Hvert meldte organ skal oversende de andre meldte organer relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte godkjenninger av kvalitetssystemer.

MODUL F: PRODUKTVERIFISERING

1. Denne modulen beskriver den prosedyren der produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet sikrer og erklærer at komponentene omfattet av bestemmelsene i nr. 3 er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og tilfredsstiller kravene i dette direktiv.
2. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen sikrer komponentenes samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med kravene i dette direktiv. Produsenten eller dennes representant skal påføre hver komponent CE-merkingen og utarbeide en samsvarserklæring.
3. Det meldte organ skal foreta de nødvendige undersøkelser og prøvinger for å kontrollere at komponentene er i samsvar med kravene i dette direktiv, enten ved å undersøke og prøve hver enkelt komponent som fastsatt i nr. 4, eller ved å undersøke og prøve komponentene på statistisk grunnlag som fastsatt i nr. 5, etter produsentens valg.

Produsenten eller dennes representant skal oppbevare en kopi av samsvarserklæringen i minst 30 år regnet fra den siste produksjonsdagen for komponenten.
4. Verifisering ved undersøkelse og prøving av hver enkelt komponent
  - 4.1. Alle komponenter skal undersøkes enkeltvis, og nødvendige prøvinger fastsatt i den eller de relevante europeiske spesifikasjoner nevnt i artikkel 2, eller tilsvarende prøvinger, skal foretas for å verifisere at de er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med kravene i dette direktiv.
  - 4.2. Det meldte organ skal påføre eller få påført sitt identifikasjonssymbol på hver godkjente komponent og skal utarbeide et skriftlig samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingene som er foretatt.
  - 4.3. Produsenten eller dennes representant skal på anmodning kunne forevise samsvarssertifikatene utstedt av det meldte organ.
5. Statistisk verifisering
  - 5.1. Produsenten skal framlegge sine komponenter i form av ensartede partier, og skal treffe alle nødvendige tiltak så produksjonsprosessen sikrer at alle produserte partier blir ensartet.

5.2. Alle komponenter skal være tilgjengelige for verifisering i form av ensartede partier. Det skal tas en stikkprøve fra hvert parti. Komponentene i stikkprøven skal undersøkes enkeltvis, og hensiktsmessige prøvinger som fastsatt i den eller de relevante europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, eller tilsvarende prøvinger, skal foretas for å sikre at de er i samsvar med kravene i dette direktiv og for å avgjøre om partiet skal godkjennes eller avvises.

5.3. I den statistiske prosedyren skal følgende elementer benyttes:

- en statistisk metode,
- en plan for stikkprøvetaking med dens driftsdata.

5.4. Når det gjelder godkjente partier, skal det meldte organ påføre eller få påført sitt identifikasjonsnummer på hver komponent, og utarbeide et skriftlig samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingene som er foretatt. Alle komponentene i partiet kan markedsføres, bortsett fra de komponenter i stikkprøven som ble funnet ikke å være i samsvar.

Dersom et parti blir avvist, skal det meldte organ eller vedkommende myndighet treffe passende tiltak for å hindre at partiet blir markedsført. Dersom avvising av partier forekommer ofte, kan det meldte organ innstille den statistiske verifiseringen inntil videre.

Produsenten kan på det meldte organs ansvar påføre organets identifikasjonsnummer under produksjonsprosessen.

5.5. Produsenten eller dennes representant skal på anmodning kunne forevise samsvarssertifikatene utstedt av det meldte organ.

MODUL G: ENHETSVERIFISERING

1. Denne modulen beskriver den prosedyren der produsenten sikrer og erklærer at den aktuelle komponenten som har fått utstedt sertifikatet nevnt i nr. 2, er i samsvar med kravene i dette direktiv. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre komponenten CE-merkingen og utarbeide en samsvarserklæring.

2. Det meldte organ skal undersøke komponenten og foreta de nødvendige prøvinger fastsatt i den eller de relevante europeiske spesifikasjoner nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, eller tilsvarende prøvinger, for å sikre at komponenten er i samsvar med de relevante krav i dette direktiv.

Det meldte organ skal påføre eller få påført sitt identifikasjonsnummer på den godkjente komponenten og skal utarbeide et samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingene som er foretatt.

3. Formålet med den tekniske dokumentasjonen er å gjøre det mulig å vurdere om komponenten er i samsvar med kravene i dette direktiv, samt å forstå komponentens konstruksjon, produksjon og virkemåte.

Dokumentasjonen skal inneholde, i den utstrekning det er relevant for vurderingen:

- en generell typebeskrivelse,
- konstruksjons- og produksjonstegninger og oversikter over komponenter, delenheter, kretser osv.,
- beskrivelser og forklaringer som er nødvendige for å forstå nevnte tegninger og oversikter og komponentens virkemåte,
- en liste over de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, som er anvendt helt eller delvis, og beskrivelser av løsningene som er valgt for å oppfylle de grunnleggende kravene i direktivet når de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 ikke er anvendt,
- resultatene fra konstruksjonsberegninger som er foretatt, undersøkelser som er gjort, osv.,
- prøvingsrapporter,
- komponentenes bruksområde.

MODUL H: FULL KVALITETSSIKRING

1. Denne modulen beskriver den prosedyren der produsenten som oppfyller forpliktelse i nr. 2, forsikrer og erklærer at de aktuelle komponenter tilfredsstiller de relevante kravene i dette direktiv. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre hver komponent CE-merkingen og utarbeide en skriftlig

samsvarserklæring. CE-merkingen skal ledsages av identifikasjonssymbolet til det meldte organ som er ansvarlig for tilsynet nevnt i nr. 4.

2. Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem for konstruksjon, produksjon, sluttkontroll av komponenter og prøving som fastsatt i nr. 3, og skal være underlagt tilsyn som fastsatt i nr. 4.

3. Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn søknad om vurdering av sitt kvalitetssystem til et meldt organ.

Søknaden skal omfatte:

- alle relevante opplysninger med hensyn til den planlagte komponentkategori,
- dokumentasjon av kvalitetssystemet.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at komponentene er i samsvar med de relevante kravene i dette direktiv.

Alle faktorer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal være dokumentert på en systematisk og ordnet måte i form av skriftlige retningslinjer, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetsretningslinjer og -prosedyrer som kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Den skal særlig omfatte en god beskrivelse av:

- kvalitetsmålsettingene, organisasjonsplanen, ledernes ansvar og myndighet med hensyn til konstruksjons- og komponentkvalitet,
- de tekniske spesifikasjoner for konstruksjon, herunder de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, som vil bli anvendt, samt de virkemidler som vil bli benyttet for å sikre oppfyllelse av de grunnleggende krav i dette direktiv som gjelder for komponentene når de europeiske spesifikasjonene ikke anvendes i sin helhet,
- teknikkene for kontroll og verifisering av konstruksjon, prosesser og systematiske tiltak som vil bli anvendt under utformingen av komponentene når det gjelder den aktuelle komponentkategori,
- de tilsvarende teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring, samt prosesser og systematiske tiltak som vil bli anvendt,
- undersøkelser og prøvinger som vil bli foretatt før, under og etter produksjonen, med angivelse av hvor ofte de vil finne sted,
- kvalitetsregistrene, som inspeksjonsrapporter, prøvingsdata og kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.,
- midler til å overvåke at den fastsatte konstruksjons- og komponentkvalitet oppnås, og at kvalitetssikringssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det meldte organ skal vurdere kvalitetssystemet for å avgjøre om det tilfredsstillende oppfyller kravene nevnt i nr. 3.2. Det skal forutsette at kvalitetssystemer som anvender den relevante harmoniserte standard, er i samsvar med disse kravene.

Revisjonsgruppen skal ha minst ett medlem med erfaring i å bedømme vedkommende produktteknologi. Vurderingsprosedyren skal omfatte et besøk til produsentens anlegg.

Produsenten skal underrettes om avgjørelsen. Underretningen skal inneholde konklusjonene fra undersøkelsen og en begrunnelse for avgjørelsen.

- 3.4. Produsenten skal påta seg å oppfylle forpliktelsene som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og å vedlikeholde det slik at det fortsatt fungerer hensiktsmessig og effektivt.

Produsenten eller dennes representant skal holde det meldte organ som godkjente kvalitetssystemet, underrettet om enhver planlagt endring i kvalitetssystemet.

Det meldte organ skal vurdere de foreslåtte endringer og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil tilfredsstillende oppfyller kravene nevnt i nr. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sin avgjørelse. Underretningen skal inneholde konklusjonene fra undersøkelsen og en begrunnelse for avgjørelsen.

4. Tilsyn på det meldte organs ansvar
  - 4.1. Formålet med tilsynet er å sikre at produsenten korrekt oppfylder forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
  - 4.2. Produsenten skal for inspeksjonsformål gi det meldte organ adgang til konstruksjons-, produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringssteder, og gi det alle nødvendige opplysninger, særlig:
    - dokumentasjon av kvalitetssystemet,
    - kvalitetsregistre fastsatt i den del av kvalitetssystemet som gjelder konstruksjon, som resultater av analyser, beregninger, prøvinger osv.,
    - kvalitetsregistre fastsatt i den del av kvalitetssystemet som gjelder produksjonen, som inspeksjonsrapporter og prøvingsdata, kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.
  - 4.3. Det meldte organ skal med jevne mellomrom foreta revisjoner for å forsikre seg om at produsenten opprettholder og bruker kvalitetssystemet, og det skal gi produsenten en revisjonsrapport.
  - 4.4. Det meldte organ kan dessuten foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan organet om nødvendig foreta eller få foretatt prøvinger for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Det skal gi produsenten en rapport om besøket, og en prøvingsrapport dersom det er foretatt en prøving.
5. Produsenten skal i minst 30 år regnet fra siste produksjonsdag for komponenten ha til rådighet for de nasjonale myndigheter:
  - dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1 annet ledd annet strekpunkt,
  - endringene nevnt i nr. 3.4 annet ledd,
  - avgjørelsene og rapportene fra det meldte organ nevnt i nr. 3.4, 4.3 og 4.4.
6. Hvert meldte organ skal oversende til de andre meldte organer de relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte godkjenninger av kvalitetssystemer.
7. Tilleggsbestemmelser; kontroll av konstruksjon
  - 7.1. Produsenten skal sende inn søknad om kontroll av konstruksjon til et meldt organ.
  - 7.2. Søknaden skal gjøre det mulig å forstå komponentens konstruksjon, produksjon og virkemåte, og å vurdere om den er i samsvar med kravene i dette direktiv.

Søknaden skal omfatte:

    - de tekniske spesifikasjonene for konstruksjon som er anvendt, herunder de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv,
    - de nødvendige bevis for at de er tilstrekkelige, særlig når de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv ikke er anvendt i sin helhet. Disse bevisene skal omfatte resultatene av prøvinger foretatt av produsentens eget laboratorium eller av noen på hans vegne.
  - 7.3. Det meldte organ skal gjennomgå søknaden, og når konstruksjonen er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv, skal det utstede et EF-sertifikat for konstruksjonskontroll til søkeren. Sertifikatet skal inneholde konklusjonene fra kontrollen, vilkårene for dets gyldighet, de nødvendige data for å bestemme den godkjente design, og eventuelt en beskrivelse av komponentens virkemåte.
  - 7.4. Søkeren skal holde det meldte organ som utstedte EF-sertifikatet for konstruksjonskontroll, underrettet om alle endringer i den godkjente design. Endringer i den godkjente konstruksjon krever tilleggsgodkjenning fra det meldte organ som utstedte EF-sertifikatet for konstruksjonskontroll når endringene kan innvirke på produktets samsvar med de grunnleggende krav nevnt i artikkel 3 nr. 1 i dette direktiv eller de fastsatte vilkår for bruk av komponenten. Denne tilleggsgodkjenningen skal gis i form av en tilføyelse til det opprinnelige EF-sertifikatet for konstruksjonskontroll.

7.5. De meldte organer skal oversende de andre meldte organer relevante opplysninger i forbindelse med:

- utstedte EF-sertifikater for konstruksjonskontroll og deres tilføyelser,
  - tilbakekalte EF-godkjenninger av konstruksjon og deres tilføyelser,
  - EF-sertifikater for konstruksjonskontroll og deres tilføyelser som er nektet utstedt.
-

*VEDLEGG VI***DELSYSTEMER: EF-SAMSVARERKLÆRING**

Dette vedlegg får anvendelse på delsystemene nevnt i artikkel 9 i dette direktiv for å sikre at de oppfyller de grunnleggende kravene som gjelder for dem, nevnt i artikkel 3 nr. 1 i dette direktiv.

EF-samsvarerklæringen skal utarbeides av produsenten, dennes representant etablert i Fellesskapet eller, dersom slik ikke finnes, av den fysiske eller juridiske person som markedsfører delsystemet. Erklæringen og den medfølgende tekniske dokumentasjonen skal være datert og undertegnet.

EF-samsvarerklæringen og den tekniske dokumentasjonen skal være utarbeidet på de(t) samme språk som bruksanvisningen nevnt i vedlegg II nr. 7.1.1 og skal inneholde følgende opplysninger:

- henvisning til dette direktiv,
- navn og adresse til den person som anmodet om EF-kontroll,
- beskrivelse av delsystemet,
- navn og adresse til det meldte organet som foretok EF-kontrollen, nevnt i artikkel 11 i dette direktiv,
- alle relevante bestemmelser som delsystemet må overholde, særlig eventuelle driftsbegrensninger eller driftsvilkår,
- resultatet av EF-kontrollen nevnt i vedlegg VII (EF-samsvarssertifikat),
- opplysninger om den person som har myndighet til å undertegne en juridisk bindende erklæring for produsenten eller dennes representant eller, dersom slik ikke finnes, den fysiske eller juridiske person som markedsfører delsystemet.

VEDLEGG VII

DELSYSTEMER: SAMSVARSVURDERING

1. EF-kontroll er den framgangsmåte der et meldt organ, etter anmodning fra produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet eller, når slik ikke finnes, den fysiske eller juridiske person som markedsfører delsystemet, kontrollerer og bekrefter at et delsystem er:
  - i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv og andre relevante bestemmelser i henhold til traktaten,
  - i samsvar med den tekniske dokumentasjonen, og
  - gjort ferdig.
2. Kontrollen av delsystemet foretas på hvert av følgende trinn:
  - konstruksjon,
  - bygging og godkjenningsprøvinger når delsystemet er gjort ferdig.
3. Den tekniske dokumentasjonen som medfølger kontrollsertifikatet skal inneholde følgende:
  - konstruksjonsplaner og beregninger, elektriske og hydrauliske oversikter, styrekretsskjemaer, beskrivelse av databehandlingssystemer og automatikksystemer, drifts- og vedlikeholdsinstruksjoner osv.,
  - en liste over sikkerhetskomponentene nevnt i artikkel 4 nr. 2 i dette direktiv som er brukt i delsystemet,
  - kopier av EF-samsvarserklæringen fastsatt i vedlegg IV for disse sikkerhetskomponentene, sammen med de tilhørende konstruksjonsplaner og aktuelle beregninger og en kopi av rapportene om eventuelle andre prøvinger og kontroller som er foretatt.
4. Dokumentasjon og korrespondanse i forbindelse med EF-kontrollprosedyrer skal være utarbeidet på de(t) samme språk som bruksanvisningen nevnt i vedlegg II nr. 7.1.1.
5. Tilsyn
  - 5.1. Formålet med tilsynet er å sikre at forpliktelsene som følger av den tekniske dokumentasjonen blir oppfylt under konstruksjonen av delsystemet.
  - 5.2. Det meldte organet med ansvar for EF-kontroll skal ha permanent adgang til produksjonsanleggene, lagre og om nødvendig til prefabrikeringsområder, prøvingsanlegg og mer generelt til alle steder det mener det må besøke for å utføre sin oppgave. Produsenten eller dennes representant eller, dersom slik ikke finnes, den fysiske eller juridiske personen som markedsfører delsystemet, skal overlevere organet eller sørge for at det får overlevert alle dokumenter som er nødvendige for dette formål, særlig arbeidstegningene og den tekniske dokumentasjonen for delsystemet.
  - 5.3. Det meldte organet med ansvar for EF-kontroll skal med jevne mellomrom foreta revisjoner for å forsikre seg om at bestemmelsene i dette direktiv overholdes. Ved hvert besøk skal det gi de ansvarlige for produksjonen en revisjonsrapport. Det kan kreve å bli kalt inn for å inspisere de forskjellige stadier i arbeidet.
  - 5.4. Det meldte organ kan dessuten besøke produksjonsanleggene uanmeldt. Under slike besøk kan det foreta fullstendige eller delvise revisjoner. Det meldte organet skal utarbeide en rapport fra besøket og eventuelt gi de ansvarlige for produksjonen en revisjonsrapport.
6. Hvert meldte organ skal med jevne mellomrom kunngjøre de relevante opplysninger om:
  - alle mottatte søknader om EF-kontroll,
  - alle utstedte EF-kontrollsertifikater,
  - alle EF-kontrollsertifikater som er nektet utstedt.

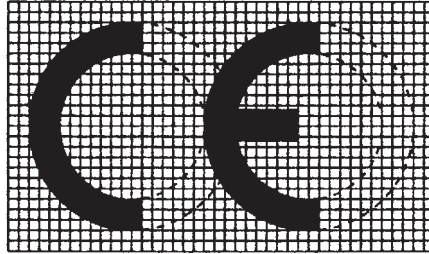
VEDLEGG VIII

**MINSTEKRITERIER SOM MEDLEMSSTATENE SKAL TA HENSYN TIL
VED MELDING AV ORGANER**

1. Organet, dets leder og personalet med ansvar for å foreta kontrollene, skal verken være konstruktør, produsent, leverandør eller montør av sikkerhetskomponenter eller delsystemer som de undersøker, eller en representant for noen av disse parter eller den fysiske eller juridiske personen som markedsfører disse sikkerhetskomponentene eller delsystemene. De skal ikke være involvert, verken direkte eller som representanter, i konstruksjonen, produksjonen, byggingen, markedsføringen, vedlikeholdet eller driften av disse sikkerhetskomponentene eller delsystemene. Dette utelukker ikke muligheten for utveksling av teknisk informasjon mellom produsenten og det meldte organet.
2. Organet og dets kontrollpersonale skal foreta kontrollene med den største profesjonelle integritet og tekniske kompetanse og må være fritt for alt press og alle påvirkningsmidler, særlig økonomiske, som kan virke inn på deres skjønn eller resultatet av kontrollen, særlig fra personer eller grupper av personer som har interesse av resultatet av kontrollene.
3. Organet skal ha tilgjengelig nødvendig personale og ha de nødvendige midler så organet på en hensiktsmessig måte kan utføre de tekniske og administrative oppgaver som er forbundet med kontrollene, og det skal også ha tilgang til utstyr som er nødvendig for å foreta særskilt kontroll.
4. Personalet med ansvar for kontroll skal ha:
  - god teknisk og faglig opplæring,
  - tilfredsstillende kjennskap til kravene ved den kontrollen de foretar og tilstrekkelig erfaring med slike kontroller,
  - nødvendig ferdighet i å utstede sertifikater og utarbeide registre og rapporter som er nødvendige som bekræftelse på at kontrollen er foretatt.
5. Det skal sikres at kontrollpersonalet er uavhengig. Dets lønn skal verken være avhengig av antall foretatte kontroller eller resultater fra slike kontroller.
6. Det meldte organ skal tegne ansvarsforsikring, med mindre staten overtar ansvar i henhold til nasjonal lovgivning eller kontrollene foretas av medlemsstaten selv.
7. Organets personale skal ha taushetsplikt (unntatt vis-à-vis vedkommende forvaltningsmyndighet i den stat der organet utfører sitt arbeid) om alle forhold det får kjennskap til ved utføringen av sine oppgaver etter dette direktiv eller eventuelle internrettslige bestemmelser som gjennomfører direktivet.

*VEDLEGG IX***CE-SAMSVARSMERKING**

CE-samsvarsmerkingen skal bestå av bokstavene «CE» i følgende grafiske utforming:

Dersom CE-merkingen forminskes eller forstørres, skal størrelsesforholdet som framgår av modellen ovenfor, overholdes.

De ulike delene som CE-merkingen består av, skal så langt mulig ha samme høyde, som ikke kan være mindre enn 5 mm. Dette minstemålet kan fravikes for små sikkerhetskomponenter.

CE-merkingen skal etterfølges av de to siste sifrene i det årstall da merkingen ble påført og av identifikasjonsnummeret til det meldte organ som administrerer framgangsmåtene nevnt i artikkel 7 nr. 3 i dette direktiv.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2000/55/EF

2002/EØS/23/28

av 18. september 2000

om energieffektivitetskrav til strømbegrensere for lysstoffrør (*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er viktig å fremme tiltak som sikrer at det indre marked virker tilfredsstillende, og som samtidig fremmer energisparing, miljøvern og forbrukervern.
- 2) Belysning fra lysstoffrør utgjør en betydelig del av elektrisitetsforbruket i Fellesskapet og dermed av det samlede energiforbruket. De ulike modellene av strømbegrensere for lysstoffrør som er tilgjengelige på fellesskapsmarkedet, oppviser svært ulikt energiforbruk for en gitt lampetype, dvs. stor variasjon med hensyn til energieffektivitet.
- 3) Formålet med dette direktiv er å redusere energiforbruket til strømbegrensere for lysstoffrør ved en gradvis overgang fra mindre effektive til mer effektive strømbegrensere, noe som også kan gi betydelige energibesparelser.
- 4) Visse medlemsstater er i ferd med å vedta bestemmelser om effektiviteten til strømbegrensere for lysstoffrør, noe som kan skape hindringer for handelen med disse produktene i Fellesskapet.
- 5) I forslag til tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om helse, sikkerhet, miljøvern og forbrukervern bør utgangspunktet være et høyt vernenivå. Dette direktiv sikrer et høyt vernenivå både for miljøet og forbrukeren, ettersom siktemålet er å forbedre strømbegrensers energieffektivitet betydelig.
- 6) I samsvar med nærhets- og forholdsmessighetsprinsippene nevnt i artikkel 5 i traktaten kan dette direktivs mål ikke i tilstrekkelig grad virkeliggjøres av medlemsstatene, og kan derfor, på grunn av det

foreslåtte tiltaks omfang og virkninger, bedre virkeliggjøres av Fellesskapet. Dette direktiv går ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

- 7) Det må innføres en effektiv gjennomføringsordning for å sikre korrekt gjennomføring av direktivet, garantere produsentene like konkurransevilkår og verne forbrukernes rettigheter.
- 8) Rådsbeslutning 93/465/EØF av 22. juli 1993 om modulene for de forskjellige fasene i rutine for samsvars vurdering og reglene for påføring og bruk av CE-samsvarsmerking til bruk i direktivene om teknisk harmonisering⁽⁴⁾ får anvendelse, unntatt når det gjelder merking og tilbaketrekking fra markedet, dersom begrensede avvik fra beslutningen kan rettfærdiggjøres på bakgrunn av produkttypen og den spesielle markedssituasjonen
- 9) Av hensyn til internasjonal handel bør internasjonale standarder anvendes der det er formålstjenlig. Elektrisitetsforbruket til strømbegrensere er definert av Den europeiske komité for elektroteknisk standardisering i standarden EN 50294 av desember 1998, som bygger på internasjonale standarder.
- 10) Strømbegrensere for lysstoffrør som oppfyller energieffektivitetskravene i dette direktiv, må være påført CE-merking og tilhørende opplysninger for at de skal kunne omsettes fritt.
- 11) Dette direktiv omfatter bare nettdrevne strømbegrensere for lysstoffrør —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

1. Dette direktiv får anvendelse på nettdrevne strømbegrensere for lyskilder av typen lysstoffrør som definert i standarden EN 50294 av desember 1998, punkt 3.4, heretter kalt «strømbegrensere».

2. Dette direktiv får ikke anvendelse på

- strømbegrensere som er innbygd i lamper,
- strømbegrensere som er utformet spesielt for lysarmaturer til montering i møbler, og som utgjør en uløselig del av lysarmaturen og ikke kan prøves atskilt fra denne (i henhold til den europeiske standarden EN 60920 punkt 2.1.3) og

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 279 av 1.11.2000, s. 33, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 116/2001 av 28. september 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til De Europaiske Fellesskaps Tidende nr. 60 av 6.12.2001, s. 26.

⁽¹⁾ EFT C 274 E av 28.9.1999, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 368 av 20.12.1999, s. 11.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 20. januar 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT), Rådets felles holdning av 30. mai 2000 (EFT C 208 av 20.7.2000, s. 9) og europaparlamentsbeslutning av 5. juli 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 220 av 30.8.1993, s. 23.

— strømbegrensere ment for eksport fra Fellesskapet, enten som enkeltkomponenter eller innbygd i lysarmaturer.

3. Strømbegrensere skal klassifiseres i samsvar med vedlegg I.

Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at strømbegrensere for lysstoffrør i en første fase kan markedsføres, enten som enkeltkomponenter eller innbygd i lysarmaturer, bare dersom elektrisitetsforbruket til de aktuelle strømbegrensere er lavere enn eller lik høyeste inngangseffekt for lampekretser med strømbegrensere, som definert i vedlegg I, II og III for hver kategori strømbegrensere.

2. Produsenten av en strømbegrenser, vedkommendes representant etablert i Fellesskapet eller den person som er ansvarlig for markedsføring av den aktuelle strømbegrenseren i Fellesskapet, enten som enkeltkomponent eller innbygd i lysarmaturer, skal sørge for at hver strømbegrenser som markedsføres, enten som enkeltkomponent eller innbygd i lysarmaturer, er i samsvar med kravet nevnt i nr. 1.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene kan ikke forby, begrense eller hindre markedsføring på sitt territorium av strømbegrensere, enten som enkeltkomponenter eller innbygd i lysarmaturer, som er påført CE-merking som bekrefter at de er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv.

2. Med mindre de har bevis for det motsatte, skal medlemsstatene gå ut fra at strømbegrensere, enten som enkeltkomponenter eller innbygd i lysarmaturer, som er påført CE-merking i samsvar med artikkel 5, oppfyller bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 4

1. Med forbehold for artikkel 5 og 6 skal framgangsmåtene for samsvarsvurdering av strømbegrensere, som enkeltkomponenter eller innbygd i lysarmaturer, og reglene for påføring og bruk av CE-samsvarsmerking, være i samsvar med modul A i rådsbeslutning 93/465/EØF og med kriteriene fastsatt i nevnte beslutning og i de generelle retningslinjene i vedlegget til beslutningen.

2. For formålet med dette direktiv skal tidsrommet nevnt i modul A nr. 2 i rådsbeslutning 93/465/EØF være tre år.

3. a) Den tekniske dokumentasjonen nevnt i modul A nr. 3 i rådsbeslutning 93/465/EØF skal omfatte

- (i) produsentens navn og adresse,
- (ii) en generell beskrivelse av modellen som gjør det mulig å identifisere den på en entydig måte,
- (iii) opplysninger, eventuelt med tegninger, om modellens viktigste konstruksjonskjennetegn,

særlig egenskaper som har en klar innvirkning på elektrisitetsforbruket,

(iv) bruksanvisning,

(v) resultatene av målinger av elektrisitetsforbruket utført i samsvar med bokstav c),

(vi) nærmere opplysninger om samsvaret mellom disse målingene og kravene til energiforbruk fastsatt i vedlegg I.

b) Teknisk dokumentasjon utarbeidet i samsvar med andre fellesskapsregler kan anvendes i den grad den oppfyller disse kravene.

c) Produsenter av strømbegrensere har ansvaret for å fastslå hvor stort elektrisitetsforbruk hver strømbegrenser har, etter framgangsmåtene fastsatt i den europeiske standarden EN 50294 av desember 1998 og for å sikre at produktet er i samsvar med artikkel 2 og 9.

Artikkel 5

Når strømbegrensere markedsføres, enten som enkeltkomponenter eller innbygd i lysarmaturer, skal de være påført CE-merking, som skal bestå av bokstavene «CE». Merkingen skal være påført strømbegrenseren og emballasjen på en slik måte at den er synlig, lett å lese og ikke kan fjernes. Når strømbegrensere markedsføres innbygd i lysarmaturer, skal CE-merkingen være påført lysarmaturen og dennes emballasje.

Artikkel 6

1. Dersom en medlemsstat finner at CE-merkingen er urettmessig påført, er produsenten eller vedkommendes representant etablert i Fellesskapet forpliktet til å sørge for at strømbegrensene bringes i samsvar med dette direktiv, og for at overtredelsen opphører på de vilkår som medlemsstaten har fastsatt. Dersom verken produsenten eller vedkommendes representant er etablert i Fellesskapet, skal den person som er ansvarlig for å markedsføre strømbegrensene, enten som enkeltkomponenter eller innbygd i lysarmaturer, påta seg disse forpliktelsene.

2. Dersom strømbegrensene ikke er i samsvar med dette direktiv, skal medlemsstaten treffe alle nødvendige tiltak i henhold til artikkel 7 for å forby markedsføring og salg av de aktuelle strømbegrensene.

Artikkel 7

1. Ethvert tiltak som treffes i henhold til dette direktiv, og som medfører begrensninger i markedsføring eller salg av strømbegrensere for lysstoffrør, enten som enkeltkomponenter eller innbygd i lysarmaturer, skal være utførlig begrunnet. Produsenten, vedkommendes representant etablert i

Fellesskapet eller den person som er ansvarlig for markedsføring av strømbegrensere, skal umiddelbart underrettes om dette tiltaket og samtidig om den klageadgang og de klagefrister som gjelder i henhold til gjeldende lovgivning i den aktuelle medlemsstat.

2. Den berørte medlemsstat skal umiddelbart underrette Kommisjonen om ethvert slikt tiltak og begrunne avgjørelsen. Kommisjonen skal underrette de andre medlemsstatene om dette

Artikkel 8

1. Innen ett år etter ikrafttredelsen av dette direktiv skal medlemsstatene sette i kraft og kunngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme direktivet. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Medlemsstatene skal iverksette disse tiltakene ved utløpet av en frist på 18 måneder etter at dette direktiv har trådt i kraft.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

3. I et tidsrom på 18 måneder etter ikrafttredelsen av dette direktiv skal medlemsstatene tillate markedsføring av strømbegrensere for lysstoffrør, enten som enkeltkomponenter eller innbygd i lysarmaturer, som oppfyller de vilkår som gjaldt på deres territorium den dagen da dette direktiv trådte i kraft.

Artikkel 9

1. Fem år etter ikrafttredelsen av dette direktiv, dvs. under annen fase, skal høyeste inngangseffekt for lampekretser med

strømbegrensere være i samsvar med vedlegg IV, særlig sammenholdt med artikkel 2.

2. Kommisjonen skal innen 31. desember 2005 oversende Europaparlamentet og Rådet en vurdering av de resultater som er oppnådd, sammenlignet med de forventede resultatene. Med henblikk på at arbeidet med å forbedre energieffektiviteten kan gå over i en tredje fase, skal Kommisjonen da, i samråd med de berørte parter og dersom det er hensiktsmessig, framlegge forslag om ytterligere forbedringer av strømbegrensers energieffektivitet. Høyeste inngangseffekt for lampekretser med strømbegrensere og datoen for ikrafttredelse av dette skal være basert på energieffektivitetsnivåer som økonomisk og teknisk kan begrunnes ut fra de aktuelle forhold. Det skal også tas hensyn til alle andre tiltak som vurderes som hensiktsmessige med henblikk på å forbedre strømbegrensers iboende energieffektivitet, samt med henblikk på å fremme bruken av energisparende lysstyringssystemer.

Artikkel 10

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 18. september 2000.

For Europaparlamentet

N. FONTAINE

President

For Rådet

H. VÉDRINE

Formann

*VEDLEGG I***KATEGORIER AV STRØMBEGRENSERE FOR LYSSTOFFRØR**

For at høyeste tillatte inngangseffekt for lampekretser med strømbegrenser skal kunne beregnes, må strømbegrenseren først innordnes i en av kategoriene i listen nedenfor:

Kategori	Beskrivelse
1	Strømbegrenserer for rette lysrør
2	Strømbegrenserer for kompaktlysrør med to rør
3	Strømbegrenserer for kompaktlysrør med tre rør
4	Strømbegrenserer for kompaktlysrør med fire rør
5	Strømbegrenserer for kompaktlysrør med seks rør
6	Strømbegrenserer for kompaktlysrør av typen 2 D

*VEDLEGG II***METODER FOR Å BEREGNE HØYESTE TILLATTE INNGANGSEFFEKT FOR LAMPEKRETSE MED EN BESTEMT TYPE STRØMBEGRENSER**

Energieffektiviteten til en lampekrets med strømbegrenser bestemmes av kretsens høyeste inngangseffekt. Denne er avhengig av lampens effekt og av typen strømbegrenser. Derfor er den høyeste tillatte inngangseffekten for lampekretser med en bestemt type strømbegrenser definert som lampekretsens høyeste effekt, med ulike nivåer for hver lampeeffekt og hver type strømbegrenser.

De uttrykk som anvendes i dette vedlegget, tilsvarer definisjonene i den europeiske standarden EN 50294 av desember 1998, fastsatt av Den europeiske komité for elektroteknisk standardisering.

VEDLEGG III

FØRSTE FASE

I tabellen nedenfor angis høyeste tillatte inngangseffekt for lampekretser med strømbegrenser, uttrykt i W:

Strømbegrenser-kategori	Lampeeffekt		Høyeste inngangseffekt for lampekretser med strømbegrenser
	50 Hz	HF	
1	15 W	13,5 W	25 W
	18 W	16 W	28 W
	30 W	24 W	40 W
	36 W	32 W	45 W
	38 W	32 W	47 W
	58 W	50 W	70 W
	70 W	60 W	83 W
2	18 W	16 W	28 W
	24 W	22 W	34 W
	36 W	32 W	45 W
3	18 W	16 W	28 W
	24 W	22 W	34 W
	36 W	32 W	45 W
4	10 W	9,5 W	18 W
	13 W	12,5 W	21 W
	18 W	16,5 W	28 W
	26 W	24 W	36 W
5	18 W	16 W	28 W
	26 W	24 W	36 W
6	10 W	9 W	18 W
	16 W	14 W	25 W
	21 W	19 W	31 W
	28 W	25 W	38 W
	38 W	34 W	47 W

Når en strømbegrenser er utformet for en lampe som faller mellom to av verdiene i tabellen ovenfor, skal høyeste inngangseffekt for lampekretsen med strømbegrenser beregnes ved lineær interpolasjon mellom de to verdiene for høyeste inngangseffekt for de to nærmeste verdiene for lampeeffekt angitt i tabellen.

Eksempel: Dersom en strømbegrenser i kategori 1 er beregnet for en 48 W lampe ved 50 Hz, skal høyeste inngangseffekt for lampekretsen med strømbegrenser beregnes slik:

$$47 + (48 - 38) * (70 - 47) / (58 - 38) = 58,5 \text{ W}$$

VEDLEGG IV

ANNEN FASE

I tabellen nedenfor angis høyeste tillatte inngangseffekt for lampekretser med strømbegrenser, uttrykt i W:

Strømbegrenser-kategori	Lampeeffekt		Høyeste inngangseffekt for lampekretser med strømbegrenser
	50 Hz	HF	
1	15 W	13,5 W	23 W
	18 W	16 W	26 W
	30 W	24 W	38 W
	36 W	32 W	43 W
	38 W	32 W	45 W
	58 W	50 W	67 W
	70 W	60 W	80 W
2	18 W	16 W	26 W
	24 W	22 W	32 W
	36 W	32 W	43 W
3	18 W	16 W	26 W
	24 W	22 W	32 W
	36 W	32 W	43 W
4	10 W	9,5 W	16 W
	13 W	12,5 W	19 W
	18 W	16,5 W	26 W
	26 W	24 W	34 W
5	18 W	16 W	26 W
	26 W	24 W	34 W
6	10 W	9 W	16 W
	16 W	14 W	23 W
	21 W	19 W	29 W
	28 W	25 W	36 W
	38 W	34 W	45 W

Når en strømbegrenser er utformet for en lampe som faller mellom to av verdiene i tabellen ovenfor, skal høyeste inngangseffekt for lampekretsen med strømbegrenser beregnes ved lineær interpolasjon mellom de to verdiene for høyeste inngangseffekt for de to nærmeste verdiene for lampeeffekt angitt i tabellen.

Eksempel: Dersom en strømbegrenser i kategori 1 er beregnet for en 48 W lampe ved 50 Hz, skal høyeste inngangseffekt for lampekretsen med strømbegrenser beregnes slik:

$$45 + (48 - 38) * (67 - 45) / (58 - 38) = 56 \text{ W}$$

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 89/2001

2002/EØS/23/29

av 17. januar 2001

om endring av rådsforordning (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføring av forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fællesskapet (*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 574/72 av 21. mars 1972 om regler for gjennomføring av forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fællesskapet⁽¹⁾, sist endret ved forordning (EF) nr. 1399/1999⁽²⁾, særlig artikkel 122, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Visse medlemsstater eller deres kompetente myndigheter har anmodet om endringer av vedleggene til forordning (EØF) nr. 574/72.
- 2) Disse endringene er en følge av beslutninger som er tatt av medlemsstatene eller de berørte medlemsstater eller

deres kompetente myndigheter som er ansvarlige for gjennomføringen av trygdelovgivningen i samsvar med fællesskapsretten.

- 3) Enstemmig uttalelse fra Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeidere er mottatt —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg 1-5 og vedlegg 10 til forordning (EØF) nr. 574/72 endres som vist i vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 17. januar 2001.

For Kommisjonen

Anna DIAMANTOPOULOU

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 14 av 18.1.2001, s. 16, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 117/2001 av 28. september 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg IV (Trygd), se EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. 60 av 6.12.2001, s. 27.

(1) EFT L 74 av 27.3.1972, s. 1.

(2) EFT L 164 av 30.6.1999, s. 1.

VEDLEGG

1. I vedlegg 1 gjøres følgende endringer:

I del «O. DET FORENTE KONGERIKE» gjøres følgende endringer:

i) Nytt nr. 1b skal lyde:

«1b Commissioners of the Inland Revenue or their official representative (skattevesenet eller deres offisielle representant), London».

ii) Nr. 5 skal lyde:

«5. Principal Secretary, Social Affairs (ministeren for sosiale saker), Gibraltar».

iii) Nr. 6 skal lyde:

«6. Chief Executive of the Gibraltar Health Authority (administrerende direktør for helsemyndighetene i Gibraltar)».

2. I vedlegg 2 gjøres følgende endringer:

a) I del «C. TYSKLAND» gjøres følgende endringer:

Nr. 3 skal lyde:

«3. Alderstrygd for jordbrukere: Gesamtverband der landwirtschaftlichen Alterskassen (sammenslutningen av alderspensjonskassene for jordbrukere), Kassel».

b) I del «D. SPANIA» gjøres følgende endringer:

I nr. 6 gjøres følgende endringer:

«a) For alderspensjon, etterlattepensjon (herunder pensjon til barn som har mistet en av eller begge foreldrene) og uførepensjon: Dirección General de Costes de Personal y Pensiones Públicas — Ministerio de Economía y Hacienda (generaldirektoratet for personalkostnader og offentlige pensjoner — økonomi- og handelsdepartementet)

b) For anerkjennelse av ytelser ved alvorlig uførhet og ytelser til forsørgede funksjonshemmede barn: La Mutualidad General Judicial (rettsvesenets alminnelige gjensidige trygdeordning), Madrid».

c) I del «O. DET FORENTE KONGERIKE» gjøres følgende endringer:

I nr. 2 skal tredje strekpunkt lyde:

«— Gibraltar: Principal Secretary, Social Affairs (ministeren for sosiale saker), Gibraltar».

3. I vedlegg 3 gjøres følgende endringer:

a) I del «C. TYSKLAND» gjøres følgende endringer:

Nr. 4 skal lyde:

«4. Alderstrygd for jordbrukere: Gesamtverband der landwirtschaftlichen Alterskassen (sammenslutningen av alderspensjonskassene for jordbrukere), Kassel».

b) I del «J. NEDERLAND» gjøres følgende endringer:

Nr. 3 b) skal lyde:

«b) i forhold til Belgia: Bureau voor Belgische Zaken (kontoret for belgiske saker), Breda».

c) I del «O. DET FORENTE KONGERIKE» gjøres følgende endringer:

i) I nr. 1 skal annet strekpunkt lyde:

«— Gibraltar: Gibraltar Health Authority (helsemyndighetene), 17 Johnstone's Passage, Gibraltar».

ii) Nr. 2 skal lyde:

«2. Kontantytelser (unntatt familieytelser):

— Storbritannia:	Department of Social Security, Benefits Agency, Pensions and Overseas Benefits Directorate (sosialdepartementet, organet for ytelser, avdelingen for pensjoner og oversjøiske ytelser), Newcastle upon Tyne NE98 1BA
— Nord-Irland:	Department of Health and Social Services, Northern Ireland Social Security Agency, Network Support Branch, Overseas Benefits Unit (helse- og sosialdepartementet, trygdeorganet for Nord-Irland, avdelingen for nettstøtte, kontoret for oversjøiske ytelser), Castle Buildings, Belfast BT4 3SP
—Gibraltar:	Department of Social Services (sosialdepartementet), 23 Mackintosh Square, Gibraltar».

iii) I nr. 3 skal tredje strekpunkt lyde:

«— Gibraltar:	Department of Social Services (sosialdepartementet), 23 Mackintosh Square, Gibraltar».

4. I vedlegg 4 gjøres følgende endringer:

a) I del «C. TYSKLAND» gjøres følgende endringer:

i) Nytt nr. 5a skal lyde:

«5a Tjenestemannspensjon:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundstrygdeinstitusjonen for funksjonærer), Berlin».

ii) Nr. 6 skal lyde:

«6. Alderstrygd for jordbrukere:	Gesamtverband der landwirtschaftlichen Alterskassen (sammenslutningen av alderspensjonskassene for jordbrukere), Kassel».

b) I del «D. SPANIA» gjøres følgende endringer:

I nr. 7 gjøres følgende endringer:

«a) For alderspensjon, etterlattepensjon (herunder pensjon til barn som har mistet en av eller begge foreldrene) og uførepensjon:	Dirección General de Costes de Personal y Pensiones Públicas — Ministerio de Economía y Hacienda (generaldirektoratet for personalkostnader og offentlige pensjoner — økonomi- og handelsdepartementet)
b) For anerkjennelse av ytelser ved alvorlig uførhet og ytelser til forsørgede funksjonshemmede barn:	La Mutualidad General Judicial (rettsvesenets alminnelige gjensidige trygdeordning), Madrid».

c) I del «J. NEDERLAND» gjøres følgende endringer:

Nr. 2 b) skal lyde:

«b) i forhold til Belgia:	Bureau voor Belgische Zaken (kontoret for belgiske saker), Breda».

d) I del «O. DET FORENTE KONGERIKE» gjøres følgende endringer:

«Storbritannia:

a) Avgifter og naturalytelser til utsendte arbeidstakere:	National Insurance Contributions Office of the Inland Revenue, International Services (skattevesenets kontor for folketrygdavgift, internasjonal tjeneste), Newcastle upon Tyne NE98 1ZZ
b) Andre tilfeller:	Department of Social Security, Benefits Agency, Pensions and Overseas Benefits Directorate (sosialdepartementet, organet for ytelser, avdelingen for pensjoner og oversjøiske ytelser), Newcastle upon Tyne NE98 1BA

Nord-Irland:	Department of Health and Social Services, Northern Ireland Social Security Agency, Network Support Branch, Overseas Benefits Unit (helse- og sosialdepartementet, trygdeorganet for Nord-Irland, avdelingen for nettstøtte, kontoret for oversjøiske ytelser), Castle Buildings, Belfast BT4 3SP
Gibraltar:	Department of Social Security, Benefits Agency, Pensions and Overseas Benefits Directorate (sosialdepartementet, organet for ytelser, avdelingen for pensjoner og oversjøiske ytelser), Newcastle upon Tyne NE98 1BA».

5. I vedlegg 5 gjøres følgende endringer:

«a) Del «20. DANMARK – ITALIA» skal lyde:

«a) Brevveksling av 12. november 1982 og 12. januar 1983 om forordningens artikkel 36 nr. 3 (gjensidig avkall på refusjon av utgifter til naturalytelser ved sykdom, svangerskap eller fødsel som er gitt etter bestemmelsene i forordningens avdeling III kapittel 1, unntatt forordningens artikkel 22 nr. 1 bokstav c).

b) Avtale av 18. november 1998 om refusjon av utgifter i henhold til artikkel 36 og 63 i forordning (EØF) nr. 1408/71 (naturalytelser ved sykdom, svangerskap eller fødsel, arbeidsulykker og yrkessykdommer) og artikkel 105 i forordning (EØF) nr. 574/72 (utgifter forbundet med administrativ og medisinsk kontroll).»

b) Del «24. DANMARK – PORTUGAL» skal lyde:

«Avtale av 17. april 1998 om delvis avkall på refusjon av utgifter i henhold til artikkel 36 og 63 i forordning (EØF) nr. 1408/71 (naturalytelser ved sykdom, svangerskap eller fødsel, arbeidsulykker og yrkessykdommer) og artikkel 105 i forordning (EØF) nr. 574/72 (utgifter forbundet med administrativ og medisinsk kontroll).»

c) Del «45. SPANIA – NEDERLAND» skal lyde:

«Avtale av 21. februar 2000 mellom Nederland og Spania med henblikk på å lette oppgjør av gjensidige krav i forbindelse med ytelser ved sykdom og svangerskap eller fødsel ved gjennomføring av bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72.»

d) Del «50. SPANIA – DET FORENTE KONGERIKE» skal lyde:

«Avtale av 18. juni 1999 om refusjon av utgifter til naturalytelser gitt i henhold til bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72.»

e) I del «53. FRANKRIKE – ITALIA» skal ny bokstav d) og e) lyde:

«d) Brevveksling av 2. april 1997 og 20. oktober 1998 om endring av brevveksling nevnt i bokstav b) og c) om regler for avregning av gjensidige refusjonskrav i henhold til gjennomføringsforordningens artikkel 93, 94, 95 og 96.

e) Avtale av 28. juni 2000 om avkall på refusjon av utgiftene nevnt i artikkel 105 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 574/72 til administrativ og medisinsk kontroll i henhold til artikkel 51 i ovennevnte forordning.»

f) Del «55. FRANKRIKE – NEDERLAND» skal lyde:

«a) Avtale av 28. april 1997 om avkall på refusjon av utgifter til administrativ og medisinsk kontroll i henhold til gjennomføringsforordningens artikkel 105.

b) Avtale av 29. september 1998 om særlige vilkår for fastsettelse av beløpene som skal refunderes i forbindelse med naturalytelser i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72.

c) Avtale av 3. februar 1999 om særlige vilkår for behandling og oppgjør av gjensidige krav i forbindelse med ytelser ved sykdom i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72.»

g) Del «57. FRANKRIKE – PORTUGAL» skal lyde:

«Avtale av 28. april 1999 om særregler for behandling og oppgjør av gjensidige krav ved medisinsk behandling i samsvar med forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72.»

h) Del «58. FRANKRIKE – DET FORENTE KONGERIKE» skal lyde:

«a) Brevveksling av 25. mars og 28. april 1997 om gjennomføringsforordningens artikkel 105 nr. 2 (avkall på refusjon av utgifter til administrativ og medisinsk kontroll).

b) Avtale av 8. desember 1998 om særlige metoder for fastsettelse av beløpene som skal refunderes i forbindelse med naturalytelser i samsvar med forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72.»

- i) Del «63. HELLAS – ØSTERRIKE» skal lyde:

«Avtale om avkall på refusjon av utgifter til administrativ og medisinsk kontroll i henhold til gjennomføringsforordningens artikkel 105 nr. 2 i form av en protokoll datert 29. april 1999.»

- j) Del «94. ØSTERRIKE – PORTUGAL» skal lyde:

«Avtale av 16. desember 1998 om refusjon av naturalytelser.»

6. I vedlegg 10 gjøres følgende endringer:

- a) I del «D. SPANIA» gjøres følgende endringer:

- i) Nytt nr. 8 skal lyde:

«8. Særordninger for tjenestemenn

Ved anvendelse av forordningens artikkel 14 bokstav e), artikkel 14 bokstav f) og artikkel 17 og gjennomføringsforordningens artikkel 12 bokstav b)

Mutualidad General de Funcionarios Civiles del Estado, Servicios Centrales (alminnelig gjensidig trygdeordning for tjenestemenn, hovedavdelingen), Madrid».

- ii) Nytt nr. 9 skal lyde:

«9. Særordning for tjenestemenn i de væpnede styrker

Ved anvendelse av forordningens artikkel 14 bokstav e), artikkel 14 bokstav f) og artikkel 17 og gjennomføringsforordningens artikkel 12 bokstav b)

Instituto Social de las Fuerzas Armadas (de væpnede styrkers institutt for sosiale saker), Madrid».

- iii) Nytt nr. 10 skal lyde:

«10. Særordning for tjenestemenn i rettsvesenet

Ved anvendelse av forordningens artikkel 14 bokstav e), artikkel 14 bokstav f) og artikkel 17 og gjennomføringsforordningens artikkel 12 bokstav b)

Mutualidad General Judicial (rettsvesenets alminnelige gjensidige trygdeordning), Madrid».

- b) I del «J. NEDERLAND» gjøres følgende endringer:

Nr. 2 skal lyde:

«2. Ved anvendelse av gjennomføringsforordningens artikkel 14 nr. 3 på de av De europeiske fellesskaps hjelpepersonale som ikke er bosatt i Nederland (gjelder bare naturalytelser): Den sykekaske vedkommende er tilsluttet».

the health insurance fund to which the person concerned is affiliated»

- c) I del «O. DET FORENTE KONGERIKE» gjøres følgende endringer:

- i) Nr. 1 skal lyde:

«1. Ved anvendelse av forordningens artikkel 14 bokstav c), artikkel 14 bokstav d) nr. 3 og artikkel 17 og gjennomføringsforordningens artikkel 6 nr. 1, artikkel 11 nr. 1, artikkel 11 bokstav a) nr. 1, artikkel 12 bokstav a), artikkel 13 nr. 2 og 3, artikkel 14 nr. 1, 2 og 3 samt artikkel 80 nr. 2, artikkel 81, artikkel 82 nr. 2 og artikkel 109:

Storbritannia:

National Insurance Contributions Office of the Inland Revenue, International Services (skattevesenets kontor for folketrygdavgift, internasjonal tjeneste), Newcastle upon Tyne NE98 1ZZ

Nord-Irland:

Department of Health and Social Services, Northern Ireland Social Security Agency, Network Support Branch, Overseas Benefits Unit (helse- og sosialdepartementet, trygdeorganet for Nord-Irland, avdelingen for nettstøtte, kontoret for oversjøiske ytelser), Castle Buildings, Belfast BT4 3SP».

ii) Nr. 2 skal lyde:

«2. Ved anvendelse av forordningens artikkel 36 og 63 og gjennomføringsforordningens artikkel 8, artikkel 38 nr. 1, artikkel 70 nr. 1, artikkel 91 nr. 2, artikkel 102 nr. 2, artikkel 110 og artikkel 113 nr. 2:

Storbritannia:

Department of Social Security, Benefits Agency, Pensions and Overseas Benefits Directorate (sosialdepartementet, organet for ytelser, avdelingen for pensjoner og oversjøiske ytelser), Newcastle upon Tyne NE98 1BA

Nord-Irland:

Department of Health and Social Services, Northern Ireland Social Security Agency, Network Support Branch, Overseas Benefits Unit (helse- og sosialdepartementet, trygdeorganet for Nord-Irland, avdelingen for nettstøtte, kontoret for oversjøiske ytelser), Castle Buildings, Belfast BT4 3SP».
